

Scînteia tineretului

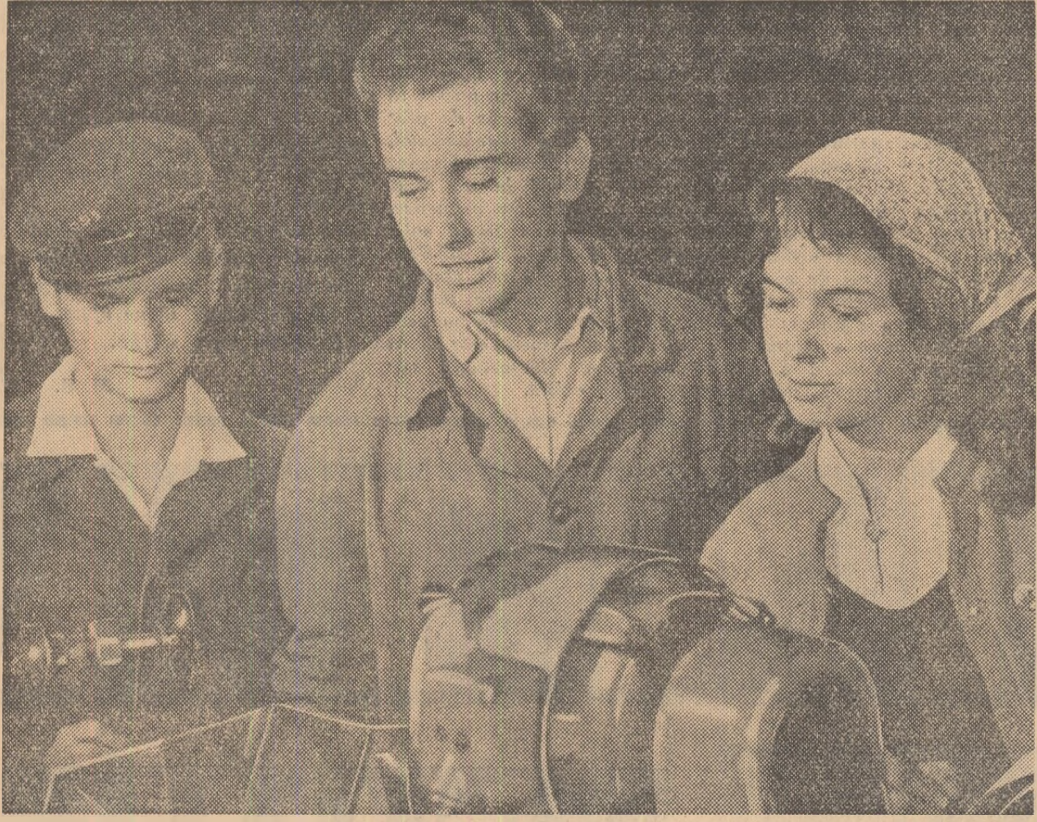
Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XVIII, seria II nr. 4201

6 PAGINI — 30 BANI

Vineri, 16 noiembrie 1962

Elevi ai Complexului școlar de la Birlad, în vizită la Fabrica de rulmenți din localitate
Foto: N. STELORIAN

Prin mecanizarea lucrărilor

În exploatarea, aparținind trustului minier Baia Mare se extinde cu bune rezultate mecanizarea lucrărilor care necesită un volum mare de muncă în subteran. În diferite secții importante au fost introduse anul acesta 12 mașini de încălcat, 9 locomotive de mină, 9 scurpene, 3 mașini de extracție, sute de perforatoare automate, peste 400 vagoane de mină și alte utilaje. Cu ajutorul lor s-au transportat mecanic cu zeci de tone mai mult minereu decât anul trecut și a fost generalizat sistemul de excavare prin perforarea mecanică cu suport.

Cursuri pentru ridicarea calificării minerilor

Pe lângă exploatarea minieră din Valea Jiului funcționează 89 de cursuri pentru calificarea și ridicarea calificării profesionale a tinerilor mineri. Aceste cursuri sînt frecventate de peste 4.600 de tineri care se specializează în meseriile de mineri electrieni, mecanici electro-lăcătuși de mină etc.

Crește numărul depunătorilor la C.E.C.

La agențiile și ghișeele C.E.C. din regiunea Maramureș își păstrează în prezent economiile de peste două ori mai mulți oameni ai muncii decât în anul 1959. Astăzi în întreaga regiune un liberet C.E.C. revine la 4 locuitori. Cu peste 28.000 a crescut anul acesta și numărul depunătorilor la C.E.C. din regiunea Crișana. Răspunzînd cerințelor crescînde ale oamenilor muncii din această parte a țării, în raioanele Beiuș, Icuș, Aleșd și Gurahonț, precum și în unele întreprinderi din regiune au fost deschise peste 150 de noi agenții și ghișee C.E.C.

Un grup de elevi ai clasei a III-a de la Școala medie „I. Caragiale” din Capitală au fost făcuți pionieri în fotografie momentul solemn al primirii cravatei roșii.
Foto: AGERPRES

Festivalul filmului pentru sate

329 de filme artistice, 347 documentare cu teme social-politice, agrozootehnice, de știință popularizată, jurnale de actualități și 104 filme de desene animate și păpuși au fost selecționate în vederea prezentării lor în cadrul Festivalului filmului pentru sate. Această manifestare, devenită tradițională, se va desfășura între 1 decembrie și 31 ianuarie 1963. Datorită interesului pe care îl stîrnete și însemnătății lui, s-a pregătit ca în acest an Festivalul filmului pentru sate să desfășoare în 13.000 de localități. Prima săptămîna din cadrul festivalului va fi consacrată fructelor din agricultură, în cinsta cărora se vor prezenta cele mai valoroase

CONSTRUCȚIILE ZOOTEHNICE — GATA LA TIMP!

Majoritatea a gospodăriilor colective din raionul Ploiești au făcut progrese importante în ceea ce privește dezvoltarea septului proprietate obștească. În fiecare gospodărie colectivă vitele, din prăsilă proprie au fost reținute pentru reproducție. Unde s-a ivit necesitatea, completările au fost făcute prin cumpărări de animale de rasă. A existat, de asemenea, o bună preocupare pentru asigurarea bazelor furajere. În ceea ce privește însă adăposturile se manifestă încă serioase rămăneri în urmă. Din cele 232 de construcții planificate, au fost terminate pînă acum doar 116. Restul se află în diferite stadii: 46 la finisaj, 41 la învelș, 7 la zidărie, 5 la fundație, iar pentru 17 dintre ele nu a fost asigurat material necesar pentru acoperit. În plus, atrage atenția faptul că nu s-a început, cum ar fi fost normal, cu construirea obiectivelor de primă urgență — adăposturile pentru animale — ci cu alte clădiri a căror construcție putea

fi lăsată mai la urmă. De pildă, gospodăriile colective din raion au avut în plan să construiască și 30 de remize și anilare auxiliare. Planul la acestea a fost îndeplinit. Multe din mașinile și uneltele ce vor fi adăpostite în remize sînt însă pe cîmp, la lucru. De aici reiese că astfel de construcții puteau fi lăstate mai la urmă. În urmă au fost lăstate însă grajdurile pentru vaci, saivanele pentru oi, maternitățile pentru scroafe și îngrășătorile pentru porci. Din cele 90 de grajduri pentru vite mari, doar 29 sînt terminate, iar din 20 de saivane pentru oi, au fost ridicate doar 10. Restul se găsesc în diferite stadii de lucru. Oare să nu fi existat posibilități suficiente pentru terminarea tuturor acestor adăposturi pînă acum? Fiecare gospodărie colectivă a avut și mai are încă pe tarlele sale perdele răzele de salcîmi. Aproape în fiecare sat din raionul Ploiești poate fi deschisă o bogată carieră de nisip și pietriș. Iată câteva resurse locale cunoscute și recomandate de consiliul agricol raional Ploiești pentru a fi folosite cu succes la construirea adăposturilor de animale. Folosind bine toate acestea, unele gospodării agricole colective, ca cele din Dumbrava, Drăgănești, Bărbăntaru, Gheorgheni,

Raid prin raionul Ploiești

Tirgșorul Vechi și altele, au reușit să termine la timp construcțiile planificate și să adăpostească astfel animalele în condiții corespunzătoare. De exemplu, consiliul de conducere al gospodăriei agricole colective din Drăgănești, paralel cu lucrările agricole din cîmp, încă de astă vară s-a ocupat și de construcții. Avea de construit trei grajduri pentru vite mari a o sută de capete fiecare, un saivan pentru 400 de oi, o maternitate pentru 50 de scroafe, un pălul

oi petroliști. Unul din ei, Spirea Săndulescu, e directorul clubului Flacăra II din Moreni; celălalt, maestrul Petre Stoichij, e instructor voluntar la club. Amîndoi au cunoscut vremea cînd petrolul din Moreni era jefuit fără milă. Se știe, cu aural obținut de capitaliști în schimbul petrolului s-ar fi putut pava toate străzile orașului, curțile oamenilor și, poate, ar mai fi rămas destul pentru acoperișul caselor. Dar Astra Romînă și-a umplut buzunarele și ani de-a rîndul n-a făcut nimic pentru Moreni, doar ei, patronii și-au făcut un club al prietenilor — două săli, un petro-bridge, coalășă pentru poker. Totul, după moda engleză și în exclusivitate pentru familia domnitoare a Astrei. În anii puterii populare, pentru petroliști s-a construit un club spașios, cu săli de spectacole — 700 de locuri — cu scenă mare, bibliotecă, săli de repeliții și terenuri de tenis. Clubul Flacăra II, cu tof ce are este la îndemîna sîndorilor, a familiilor petroliștilor — de la școala Moreni. Spirea Săndulescu și Petre Stoichij au simțit nemulțumiri cît de lipsite de hrană spirituală au fost sîndorii în trecut. Au aflat că mulți alții cite talente se pierduseră. Și dacă ești clubul Flacăra II

desfășoară o varietate activitate, și dacă familia sîndorilor, tinerețului schelei Moreni, vîrstnicilor, specialiștii cu o înaltă calificare, o bogată experiență în petrol sau tinerii de abia ieșiți de pe porțile școlilor profesionale și, în sfîrșit, pensionarii petroliști află la club, în fiecare zi, un program instructiv și reconfortant, se detașează fără îndoială și muncii colectiv-

Fruntăș în producție — un filu de cinste. Operatoarea chimistă Elena Moscu îl merită pe deplin. Colectivul Uzinei de fire și fibre sintetice Săvinești, unde lucrează, o apreciază pentru sîrguința și calitatea muncii sale
Foto: I. CUCU

Corabia cu optsprezece pînze

Frunze adolescentine, pînze-mbeșugînd catargul, anii suie din adîncul navei ce străbate largul. Puntea navei e cîmpia caldă, respirînd sub stele, lut ce-apropie de cerul limpede al fării mele, vatra noilor orașe, și abastre viaducte arcuite ca obrazul lunii, desenat pe fructe... Avem vîrsta sevei, vîrsta apelor desierecate, vîrsta stolului de păsări ce vîzduțul îl străbate. Depărtate andromede, visul de pe-acum ri-l cheamă și ni-i glasul ca loșnirea, a pădurilor de-aramă. Cînd partidul e matrozul priveghînd plutirea navei către așteptate fîrmuri și cînd știi că asculta-vei cîntecu-i întoideaua, visu-i mai aproape încă și și-i inima ca iocul tarului din viri de stîncă...
...Frunze adolescentine, pînze-mbeșugînd catargul, anii suie din adîncul navei ce străbate largul...

GHEORGHE TOMOZEI

LA ZI

A început recoltarea stufului

În anumite puncte din Delta Dunării a început zilele acestea campania de recoltare a stufului. În vederea sfîrșirii în timpul optim a „anului deltei” — materia primă pentru producerea de cartoane și celuloză — la fabrica din Brăila, mecanizatorii și muncitorii s-au pregătit din vreme. Anul acesta suprafața stufală destinată exploatarea a fost extinsă cu circa 10.000 ha. În actuala campanie vor lucra în plus 120 tractoare ușoare, 57 recoltore, 400 remorci și alte mașini și utilaje, ajungîndu-se astfel ca 94 la sută din întreaga cantitate de stuf să fie recoltată mecanizat. Pentru deservirea numărului sporit de mașini, s-au organizat în timpul verii cursuri pentru specializarea și calificarea a încă peste 200 de mecanizatori. De asemenea, au fost luate măsuri pentru aprovizionarea caninelor cu alimente, dotarea unităților cu echipament de protecție pentru iarnă, pregătirea dormitoarelor, cluburilor, bibliotecilor etc. S-au creat astfel toate condițiile ca sarcinile de plan din actuala campanie să fie îndeplinite.

(Agerpres)

Teatrul siderurgistilor și-a deschis stagiunea

Teatrul siderurgistilor hunedoreni și-a deschis stagiunea cu piesa „Ferestre deschise” de Paul Everac. Muncitorii actori și-au propus îmbogățirea repertoriului în actuala stagiune cu noi piese, printre care „La telefon Taimirul” de Isăiev și Galici, „Oameni și umbre” de Ștefan

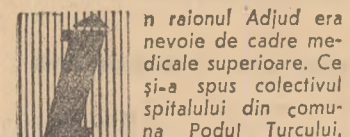
(Agerpres)

Clubul-a doua casă a petroliștilor

la care activitatea duce la generalizarea unor metode bune de muncă, este o valoroasă inițiativă a clubului. De la această tribună sîndorilor săi caracteristice „freze Călărășu” (mecanic la Moreni), una din cele mai eficiente în combaterea viiturilor de nisip. Tot aici a fost organizată expoziția de prototipuri a dispozitivelor; aici, gada de reparatii capitale a sondei, sau promovarea melodior avansate. La această tribună, în fața unei săli pline de oameni inginerul Vasile Gheorghiu a explicat avantajele deparafării electrice față de cea mecanică; iar mai apoi, peste 70 de specialiști au calculat pierderile de țije la intervenții expunînd calculele lor într-un grafic

cu soluții de mare eficacitate. Rezultatul a fost o scădere substanțială a pierderilor de țije în intervenții. Și tot la această tribună s-au analizat metodele de muncă și rezultatele unei brigăzi fruntașe a schelei Boldești. Prim activitatea și importanța problemelor dezbătute, Tribuna sîndorului la clubul Flacăra II a devenit un mijloc eficient de promovare a nouului. Clubul a reușit astfel să vină în mod direct prin activitatea sa în sprijinul producției petroliștilor.

Entuziaștii

În raionul Adjud era nevoie de cadre medicale superioare. Ce și-a spus colectivul spitalului din comuna Podul Turcului, auzind că la Bacău au sosit noi absolvenți ai instituțiilor superioare de învățămînt medico-farmaceutic? „Să mergem să le spunem să vină în părțile noastre. Să le vorbim de condițiile de aici. Nu este „ca la București”, dar este la noi. Să le spunem că este treabă de făcut, și nu ușoară. Să vedem cum or să ne asculte”. S-au dus acolo trei medici. Pu-teau să nu se ducă, să aștepte re-partizările „de sus”, să stea liniștiți pe la casele lor de la Podul Turcului. Dar nu au stat, și în ziua de 29 octombrie, medicii Virgil Caranda, Nicolae Stan și Virgil Pădureanu, se aflau în sala de ședințe a sfatului popular regional Bacău, printre absolvenții noi sosiți. S-au rostii cuvîntări, s-a arătat cum stau lucrurile în fraze obișnuite, ca într-o discuție „de la om la om”. S-au auzit urări, Poate doar atunci cuvîntele au fost căutate cu grijă mai mare, ca să fie calde — și au fost. Apoi în hol, grupuri-grupuri, peste 80 de absolvenți. Regiunea este mare —

Insemnări

sînt altele raioane, raioanele au altele sate. Unele au drumuri mai netede, altele mai neabătute. Unde să meargă? Veniseră „delegații” din mai multe părți ale regiunii. Fiecare îi imbia în raionul lui: — Veniți la noi... — La noi... — Vă propun să mergeți la noi...

Adjud? Podul Turcului? Dealurile Zeletinului? Greu să te decizi dintr-o dată... Utemistul Mircea Lipovan a absolvit „medicina generală” la Timișoara. Citise în anii studenției despre leul cum își începea medicul munca la țară, și de mult își făcuse chiar o imagine anume: un sat ascuns într-o vale, uitat de lume, privirea curioasă ale sîntenitor, șușotele pe lingă uluci, o „doctoroaie” cu care va intra neapărat în conflict etc. Credea că va lua totul de la capăt — și, romantic, pregătise „planul de bătaie”, era gata să-și înceapă cu răbdare munca „la țară”, așa cum și-o imaginase.

La Tănășoia l-a întîmpinat însă, din deal, clădirea albă a dispensarului. Oamenii nu-l priveau cu acea curiozitate rece, cu care sînt întîmpinați străinii. A rălau ca și cum l-ar fi cunoscut mai de mult. Și, de fapt, îl cunoscuseră cu ani

C. NANCU
corespondent
„Scînteii tineretului”
pentru regiunea Bacău.

(Continuare în pag. a V-a)

LA ZI

Centru de comandă automată a rețelelor electrice

La Bacău a intrat în funcțiune un centru de comandă automată a rețelelor electrice din oraș. Ca și în multe alte orașe ale țării, de la un pupitru de comandă operatorul realizează acum aprinderea și stingerea simultană a becurilor de pe străzile și piețele întregului oraș. Totodată, teleshemle optice și acustice îi indică eventualele deranjamente ivite pe rețea. Au fost, de asemenea, automatizate cinci posturi de transformare a energiei din zona centrală a orașului, creindu-se astfel posibilități pentru o alimentare în mai bune condiții a abonaților cu energie electrică. Totodată, în acest fel se realizează economii anuale de depășesc suma de 100.000 lei.

(Agerpres)

Teatrul siderurgistilor și-a deschis stagiunea

Berciu, „Tania” de Arbuzov. În ajara teatrului, în cadrul combinatului siderurgic Hunedora au fost înființate și își desfășoară activitatea alte 15 cursuri teatrale care în momentul de față pregătesc piese într-un act.

(Agerpres)

Clubul-a doua casă a petroliștilor

la care activitatea duce la generalizarea unor metode bune de muncă, este o valoroasă inițiativă a clubului. De la această tribună sîndorilor săi caracteristice „freze Călărășu” (mecanic la Moreni), una din cele mai eficiente în combaterea viiturilor de nisip. Tot aici a fost organizată expoziția de prototipuri a dispozitivelor; aici, gada de reparatii capitale a sondei, sau promovarea melodior avansate. La această tribună, în fața unei săli pline de oameni inginerul Vasile Gheorghiu a explicat avantajele deparafării electrice față de cea mecanică; iar mai apoi, peste 70 de specialiști au calculat pierderile de țije la intervenții expunînd calculele lor într-un grafic

cu soluții de mare eficacitate. Rezultatul a fost o scădere substanțială a pierderilor de țije în intervenții. Și tot la această tribună s-au analizat metodele de muncă și rezultatele unei brigăzi fruntașe a schelei Boldești. Prim activitatea și importanța problemelor dezbătute, Tribuna sîndorului la clubul Flacăra II a devenit un mijloc eficient de promovare a nouului. Clubul a reușit astfel să vină în mod direct prin activitatea sa în sprijinul producției petroliștilor.

ROMULUS ZAHARIA
(Continuare în pag. a 4-a)

Cum colaborați cu institutele de cercetări? ANCHETA noastră

Ne răspund:

ing. Cedomir Stupar,
inginer-șef,
ing. Grigore Bude,
tehnolog șef,
ing. Gh. Ștefănescu,
metalurg șef adjunct,
ing. Romulus Nicolae,
din serviciul constructor șef

Într-unul din laboratoarele Institutului de cercetări științifice pentru protecția muncii al C.C.S.

Foto: AGERPRES

perspectivele bionicii

Bionica, cea mai tânără ramură a ciberneticii, știința care studiază posibilitatea aplicării proceselor biologice în tehnică și mai ales în automatizată, este chemată să-și aducă un aport prețios la dezvoltarea științei contemporane.

„Inginerii care construiesc mașini cibernetice complexe au multe lucruri de învățat la școala naturii. În acest sens prezintă interes nu numai organismele vii în ansamblu, ci și proprietățile izolate ale acestora” scria academicianul Prohorov într-un recent articol publicat în „Etudes Sovietiques”.

Studiul proprietăților lumii vii — spune în continuare academicianul Prohorov — bionica descoperă admirabile perspective în utilizarea lor.

Într-unul din articolele de față, prezentăm rezultate din „întrecerea” dintre natură și tehnică.

Cercetătorii Institutului pentru problemele fizicii de pe lângă Academia de Științe din U.R.S.S. au creat un aparat care „concură” cu sar-

pele cu clopotei; capacitatea sa de a înregistra modificările de temperatură depășesc cu mult pe cele ale „termometrului animal”.

Analiza minuțioasă a ochiului xiphosurului, un animal marin, a permis tehnicienilor să construiască de curind un „ochi electronic” capabil să sesizeze cele mai mici modificări în mediul înconjurător. Geologii utilizează acest ochi excepțional pentru fotografiările din avion. Un alt aparat a fost construit după modelul unui „dispozitiv” original care se află în ochiul cărbușului și care îi permite să-și regleze cu o precizie uimitoare viteza zborului. Acest aparat este folosit pentru măsurarea vitezelor avioanelor.

Navele cosmice vor putea utiliza și ele astfel de dispozitive. Dar nu numai atât. Dat fiind că natura n-a livrat încă omului toate „brevetele” de invenție, organismele vii vor trebui să colaboreze cu mașinile în multe domenii. Ideea unui bioautomat, adică a unui dispozitiv în care substanța organică lucrează împreună cu cea anorganică a fost schițată într-o povestire științifico-fantastică.

În ultimul timp, specialiștii în bionică încearcă să traducă în fapt această fantezie.

„Anumite cercetări prealabile — scrie Prohorov — arată că este vorba de un obiectiv real. Orice țesut viu are proprietăți de excitație determinate. Fiecare fibră

continuând anchieta noastră în marile întreprinderi industriale, am vizitat Uzinele „Semănătoarea” din Capitală.

Intrebarea: „Cum colaborați cu institutele de cercetări?”, pe care am adresat-o unor cadre tehnice de bază ale acestei mari întreprinderi, a stîrnit un deosebit interes.

„Aceasta cu atât mai mult cu cât o serie de institute de cercetări întreprind experimente interesante în uzină, aplică împreună cu colectivul întreprinderii numeroase procedee tehnologice care tind să concureze la atingerea unui țel comun, deosebit de important și anume realizarea unor mașini agricole de înaltă productivitate.

În primul rând am căutat să aflăm părerea inginerului șef al uzinelor, tov. Cedomir Stupar.

Principalii noștri colaboratori, a arătat inginerul șef, sînt, din acest punct de vedere, Institutul de mecanică aplicată, Centrul de cercetări metalurgice, Institutul tehnologic pentru construcții de mașini și industrie electrotehnică, Institutul de cercetări chimice, Stațiunea de încercări a mașinilor agricole ș.a. Specialiștii acestor foruri științifice de cercetări și experiment conlucrează îndeosebi cu uzina pentru ca aceasta să poată trimite oamezilor muncii din agricultură mașini cît mai bune. Împlinind observațiile lucrătorilor de pe ogoare, care minuiesc nemijlocit utilajele produse de uzină, cu acțiunea de urmărire activă a mașinilor în producția efectivă de economii de știință, întreprinderea a ajuns să determine cu exactitate defectele unor anumite piese sau organe de mașini și cauzele care au determinat aceste defecte. Cunoștințele acestea, s-au putut orienta eforturile în direcția remedierii lor. Colaborarea cu institutele de cercetări a adus an de an la modificări constructive și îmbunătățiri care au făcut ca utilizarea combinată de cereale să crească prin eliminarea defectelor de la 3 ore pe zi, din cele 8 necesare, cît era în 1957,

la 8 ore efective în acest an. Concomitent au fost reduse pierderile de boabe. Este elocvent de arătat că înlăturarea acestor deficiențe a dus la recuperarea a zece de mii de tone de grâu pe campanie.

Acum, eforturile noastre se îndreaptă spre îmbunătățirea performanțelor tehnice ale altor

organizare alte sectoare. Printre acestea se află fluxul de montaj și opșile al combinatei de cereale. El va fi organizat în bandă. În prima etapă s-au fost date în exploatare tunelurile de vopsire și uscare, care au un grad înalt de mecanizare și determină o substanțială îmbunătățire a condițiilor de muncă. În

vedere stabilirii celor mai buni coeficienți locali. Inginerul Gh. Ștefănescu, metalurg șef adjunct al uzinelor, ține să ne înalțăze unele cerințe ale uzinelor, care constau, în același timp, de deziderate ale colectivului de muncă din întreprindere în colaborarea lui cu institutul de cercetări.

Inginerul Romulus Nicolae, din serviciul constructor șef, este preocupat de unele chestiuni legate de sectorul său de muncă. Referitor la colaborarea cu institutele de cercetări el se arată mulțumit. Împreună cu I.C.M.A., ne spune ing. R. Nicolae, uzinele noastre au experimentat o serie de reperi în vederea introducerii lor în fabricație de serie. Rezultatele sînt promițătoare. Necazul nostru este că institutele ICECHIM și ICMA nu sînt întotdeauna operative în rezolvarea problemelor solicițate de noi.

De pildă, în vară am încercat pe combina C 1 o serie de reperi noi. Nici acum nu am primit referatul ICMA privind rezultatele acestor experimente. Uzina este privată de o serie de economii pe care le-ar putea realiza introducînd în fabricație reperi ca, de pildă, întinzătorul din lemn al transmisiei principale la C 1. ICECHIM ar trebui să dezvolte secția de mase plastice, dat fiind largile aplicații pe care le are această materie primă în industrie.

În domeniul folosirii pieselor din mase plastice nu ne declarăm mulțumii. ICECHIM are multe posibilități să ne ajute. Solicițăm acest sprijin.

M. S.

La Uzinele „Semănătoarea”

mașini, spre a atinge cele mai înalte realizări ale tehnicii avansate. Deși, în această direcție se îndreaptă și colaborarea actuală cu institutele de cercetări. Tehnologul șef, ing. Grigore Bude, ne arată cum se face colaborarea uzinei cu institutele de cercetări în scopul producerii unor reperi de cea mai bună calitate. I.T.C.M.E. ne-a ajutat în sistematizarea sectorului de lucru. Institutul a întocmit în acest scop un proiect judicios, care a fost adoptat de colectivul uzinei. S-a început cu instalarea de turnare a fontei, organizîndu-se o tranșărie modernă, cu utilaje în mare parte mecanizate. Sînt în curs de re-

domeniul școlilor și dispozitivelor — a continuat tehnologul șef — I.T.C.M.E. a proiectat pentru noi o mașină agregată destinată prelucrării crucurilor cardanice. Acest agregat, care va da posibilitate să se execute reperul respectiv pe o singură mașină, într-un spațiu restrîns cu productivitate ridicată, eliberînd o serie de alte mașini-unele folosite în prezent, se află în stadiul final de execuție. Totodată, I.T.C.M.E. a elaborat normative de regimuri de așchiere a metalelor în vederea utilizării raționale a școlilor și prelucrării judicioase a materiei prime. Noi sistem în curs de experimentare a acestor norma-

Fără a nega rolul pozitiv, creator al colaborării noastre, începînd ing. Gh. Ștefănescu, trebuie să arătăm că au rămas încă nezeluate unele probleme importante. De exemplu, I.T.C.M.E. ar trebui să reia cercetările pentru a putea obține temperaturi mai ridicate decît cele realizate pînă acum la debitul de gaz metan și automatizarea sistemului de conducere al cuilului respectiv. Uzina noastră dorește să întreprindă pe scară largă reperi din mase plastice. Între altele, ICECHIM cu care colaborăm, ar trebui să se preocupe mai intens de problema creării unei tehnologii noi, necesare obținerii masei plastice denumite „Epoxi” la un nivel calitativ superior. De asemenea, este absolut necesar ca, în colaborare cu I.C.E.M., să studieze cauzele care duc la apariția unor defecte la piesele turnate din mase plastice, defecte care provoacă neajunsuri, este drept de mai mică importanță dar care, totuși, există.

ȘTIINȚA

NOU

Transformarea directă a căldurii în electricitate

A fost parcursă încă o treaptă importantă în problema transformării directe a căldurii în electricitate. Acest lucru au reușit să-l facă fizicienii sovietici Vladimir Popov și Eduard Zimin de la Institutul energetic „Krijanovski”.

„Ei au determinat cantitatea de adausuri chimice la plasmă care sporesc conductibilitatea ei electrică pînă la valoarea maximă. Se știe că plasma este o substanță cu ajutorul căreia funcționează o instalație de transformare a căldurii în electricitate.

Trecînd printr-un cîmp magnetic, plasma poate exercita un curent electric. Cu cît este mai mare conductibilitatea ei electrică, cu atît mai mare este randamentul de transformare a căldurii plasme în electricitate.

„Astfel, instalațiile pentru transformarea directă a căldurii în electricitate îi este necesară o plasmă cu o înaltă conductibilitate electrică, ceea ce au reușit să realizeze Popov și Zimin.

Savanții sovietici au arătat că după o anumită doză de metal alcalin, conductibilitatea electrică începe să scadă brusc.

V. Popov și E. Zimin au determinat dependența cantității de adaus în funcție de presiune și temperatură. Aceasta este extrem de important pentru că instalațiile necesare transformării directe a căldurii în curent electric vor funcționa în perspectivă, nu numai în condițiile Pământului, ci și în condiții cosmice, pe sateliții artificiali și rachete, unde presiunea și temperatura sînt cu totul diferite.

NOU

Dispozitiv miniatural de forare

Proiectanții moscoviți de utilaj geologic sînt autorii celui mai mic dispozitiv de forare din lume, care poate fi transportat într-un rucsac. Geologii, care cercetează spațiile uriașe ale Uniunii Sovietice, printre care zone greu accesibile în țara și în munți, au primit cu mult interes noul dispozitiv. Deși nu au fost experimentate decît prototipurile dispozitivului, 500 de expediții l-au și solicitat.

La începutul anului viitor se proiectează trecerea la producția în serie a acestui dispozitiv, simultan la trei uzine.

Dispozitivul de forare miniatural, în greutate de 14 kg, este destinat în principal pentru prospectarea zăcămintelor de metale rare. Cu ajutorul său se pot foră sonde a căror adîncime atinge 7 m și pot să se ia probe de roci și probe de apă. Productivitatea sa ajunge la 30 m pe oră. În cursul încercărilor, o sondă de 7 m a fost forată în 12 minute.

Un motor cu o putere redusă roteste universul cu o viteză ce ajunge la 260 de turații pe minut. Dispozitivul este deservit de numai două persoane.

Nouă metodă de prospectare a țiteiului

Boris Beder, geolog sovietic care lucrează în Uzbekistan, afirmă că un „zăcămint de țitei poate fi locat prin metoda analizării conținutului de brom și iod din apele subterane”.

Metoda de prospectare geochimică a țiteiului, propusă de Beder, se bazează pe relația diferită care există între aceste elemente chimice și hidrocarburi, sub raportul originii lor: iodul se formează din ace-

lează substanțe organice ca și țiteiul, bromul are o origine minerală.

După raportul în care se află bromul față de iod, în apele subterane, B. Beder determină dacă într-o anumită regiune există sau nu țitei. După părerea sa, dacă valoarea acestui raport este sub 70, sub stîrașă acvifer din formația subterană se va găsi negreșit țitei.

„Dacă raportul este mai mare de 70, în acest caz se va găsi bromul în cantități mari și țiteiul în cantități mici.”

Procedeu inedit

La catedra de chimie analitică a Universității din Chișinău s-a elaborat, sub conducerea conferențiarului M. B. Burdin, un procedeu de detectare a metalelor nobile în probele de minere. Procedeu fizico-chimic propus se bazează pe polarografie și fotocalorimetrie. Detectarea metalelor nobile nu durează decît cîteva minute. Cu mijloacele actuale, un chimist are nevoie pentru aceasta de aproape o lună.

„Acest cadru se caută noi procedee, mai simple de executat, pentru detectarea metalelor din grupul platinei, procedee bazate pe reacții chimice. Studenții de la cursurile superioare, care se ocupă de aceasta, au găsit o serie de reacții cu ajutorul cărora se poate detecta auri în prezența tuturor celorlalte metale nobile. Cercetările continuă, avînd ca obiectiv elucidarea posibilității folosirii acestor reacții pentru analiza cantitativă.”

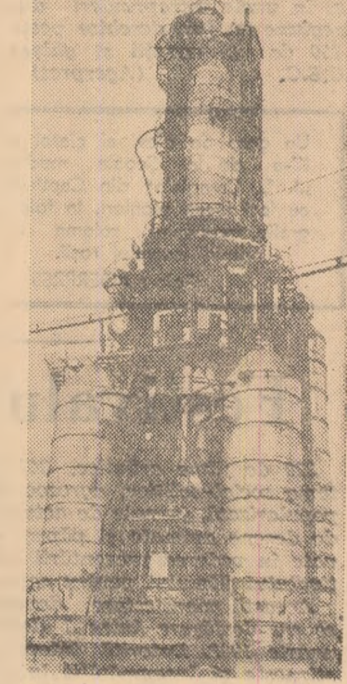
Tablete alimentare

La o fabrică de concentrate alimentare din Polonia a fost fabricată prima tranșă de tablete alimentare.

Fiecare tabletă conține 12 gr și conține cîteva substanțe care alimentează celulele creierului, inimii și sistemul de circulație a sîngelui.

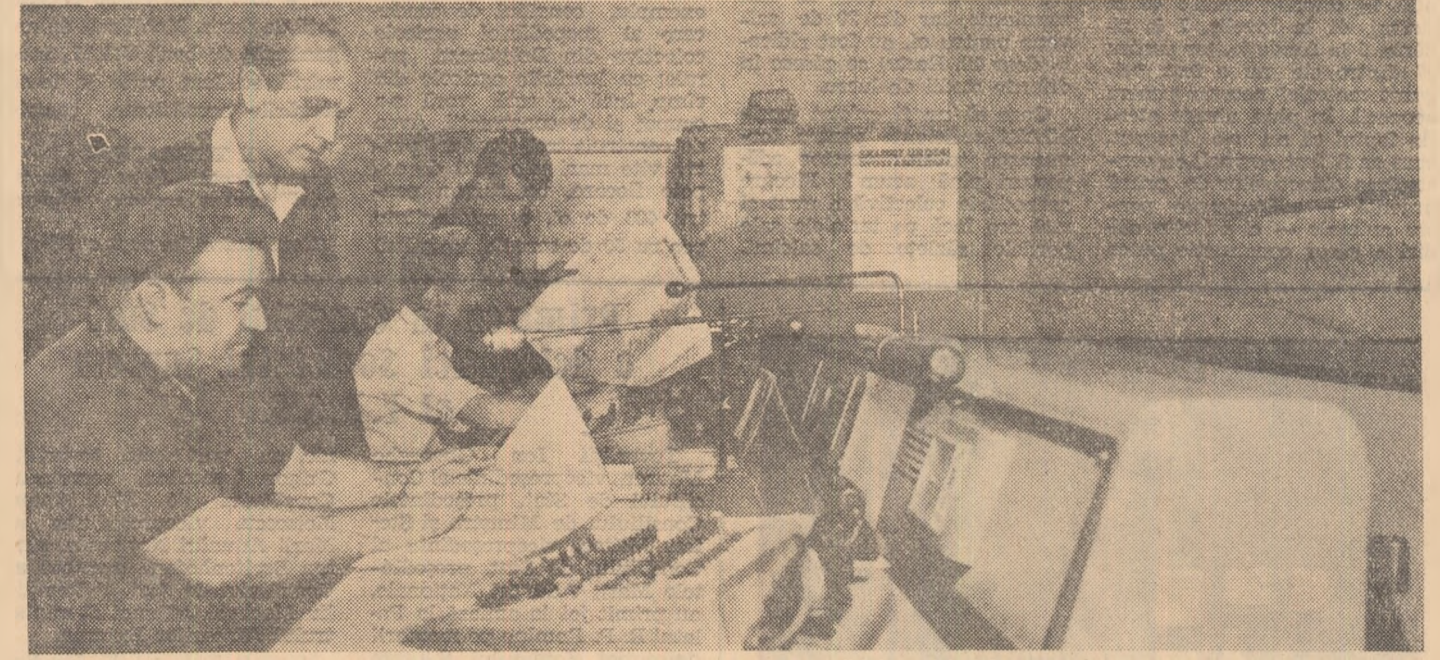
Tabletele conțin vitamine necesare pentru organism.

În compoziția tabletelor, care au un gust plăcut, intră preparate alimentare naturale precum și extracte.

Pe șantierul Uzinei de Ciavruc sintetic din orașul Moscova

Foto: TASS-MOSCOVA

Mecanizarea în minele din R. S. Cehoslovacă. Dirijarea centrală a vagoanelor în diferite direcții de mișcare.

Foto: C.T.K.-PRAGA

SESIUNEA DE AUTOMATIZĂ

devenit o tradiție ca în fiecare an Comisia de automatizare a Academiei R.P.R. să organizeze la București o Sesiune de comunicări științifice în domeniul automatizării. An de an în acest cadru s-au expus comunicări care reflectă avîntul mereu crescînd al automatizării în țara noastră. În comunicările prezentate se expun alți unele realizări importante din domeniul industrial, cît și numeroase studii teoretice privind automatizarea. Trebuie precizat că tematică problemelor abordate este foarte variată, întinzîndu-se de la studii teoretice privind cibernetica sau problemele neliniare ale automatizării, pînă la diverse chestiuni concrete de automatizări industriale. Se remarcă însă faptul că an de an nivelul expunerilor a crescut, observîndu-se, în același timp o îmbinare tot mai strînsă a unor preocupări teoretice la nivel înalt, cu aplicarea lor în producție.

Printre comunicările prezentate la această sesiune, mai multe s-au ocupat tocmai de calculatoarele electronice. Unele s-au referit la realizarea unor calculatoare în diverse centre de la noi din țară, iar altele au prezentat instalații complexe în care se utilizează astfel de mașini.

Cu interes, participanții au ascultat o comunicare în care se prezentau unele metode noi privind automatizarea marilor centrale electrice.

După cum se știe, automatizările joacă un rol important în energie. Grație tehnicii electrotehnice, este posibil ca să se asigure o funcționare automată și în cazul unor instalații foarte mari, la care fiecare unitate a centralei are o putere de ordinul a cîteva sute de mii de kilowați. Desigur că în cadrul unor instalații alți de calcul, instalații formate în principal dintr-o turbină și un generator, este necesar să se ia o serie întreagă de precauții speciale.

Calea pe care trebuie mers actualmente este aceea a determinării cu precizie a tuturor parametrilor ce caracterizează instalația de automatizat. În acest scop se fac experiențe numeroase, cu-

ajutorul unor calculatoare electronice de tip analogic, care de fapt reprezintă „creierul” automatizării din centralele respective.

Sistemul este astfel conceput încît întreaga instalație să aibă o funcționare automată, alți la parînire cît și în exploatare. Mai mult, în modul acesta se asigură în permanență un regim optim, adică se asigură întregii instalații o funcționare cu un randament maxim. Este evident că gîtirea acestui sistem complex de automatizare, eficiența economică a întregii instalații crește considerabil.

O altă comunicare care a stîr-

nit un viu interes s-a referit la crearea unei scheme logice de automatizare, realizate cu elemente semiconductoare, și care se caracterizează prin aceea că nu pot greși niciodată.

Un loc important în actuala Sesiune de comunicări a revenit teoriei privind aspectele foarte moderne ale reglajului automat. Acest domeniu este actualmente în continuă dezvoltare, mereu îmbunătățindu-se alți aparatajul tehnic utilizat, cît și instrumentul

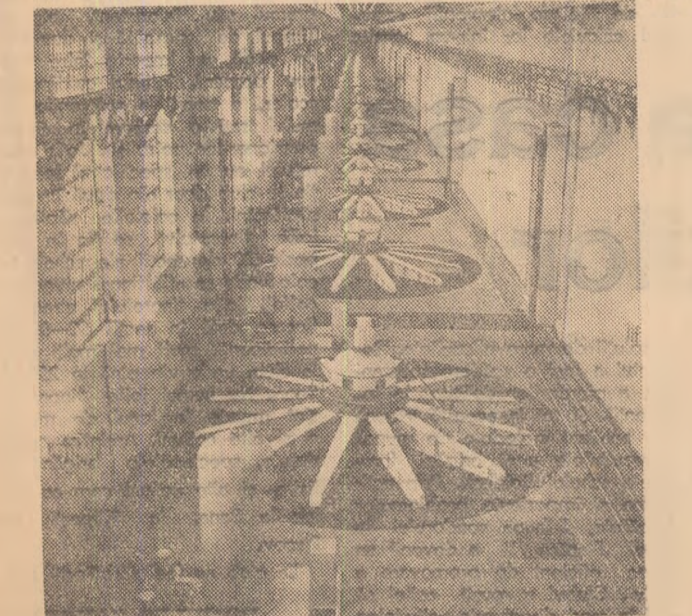
matematic cu care se abordează problemele respective.

O altă tematică oarecum nouă este constituită de studiul sistemelor automate care trebuie proiectate astfel încît să aibă o funcționare cît mai bună, chiar în prezența unor perturbații. Este cazul să precizăm cu această ocazie că sistemele de reglaj automat funcționează adesea în condiții care nu sînt pe deplin cunoscute. În sensul că în desășurarea procesului apar factori cunoscuți numai în parte. De exemplu, în cazul instalațiilor chimice nu se poate totdeauna

predetermina cu precizie care sînt cantitățile de căldură care vor apărea în diversele puncte ale instalației ca rezultat al reacțiilor chimice care au loc acolo. În alte cazuri, funcționarea sistemului este influențată de factori meteorologici, de exemplu de temperatura mediului înconjurător sau de viteza vîntului. Or, este clar că acești factori nu pot fi cunoscuți dinainte de aceea.

Tocmai de pece în ultimul timp s-a dezvoltat un capitol special al automatizării, care studiază sistemele de reglaj automat care sînt stabile la influența perturbațiilor înimplătoare.

O trăsătură caracteristică pentru actuala sesiune este și faptul că aspectul economic al automatizării a format obiectul a mai multor comunicări. S-a abordat astfel problema folosirii unor indici tehnico-economici și mașinilor și utilajelor la stabilirea nivelului de mecanizare și automatizare. Marea varietate a temelor expuse, ca și nivelul înalt de tratare și rezolvare alți a problemelor teoretice, cît și a celor practice, arată avîntul continuu al științei și tehnicii în patria noastră.

Sala de mașini a Hidrocentralei „V. I. Lenin” din regiunea Kulișev

Foto: TASS-MOSCOVA

În cel o altă regiune a țării, ca în regiunea Brașov, nu sînt atît de prezente vestigiile ale trecutului, alături cu unele dintre cele mai cunoscute și mai înnoiri din viața patriei noastre socialiste.

Brașovul nou se făurește tumultuos, privește de „bastionul” țesătorilor din zidul secular al cetății și de imensa Biserica Neagră; producția policolurii de vinil în noua și modernă Fabrică chimică din Rîșnov are loc în apropierea mării de apă, cu sute de ani în urmă, rîșnovenii au durat o cetate pentru vremurile de bejenie; coșurile Fabricii de hirtie din Zărnești fumegă privirilor celor aflați lîngă turnul pulberăriei din

castelul feudal așezat în poarta Brantă lui dintre munții Bucegi și Piatra Craiului; Complexul de fabricare a faianțelor și porțelanului de la Sighișoara își are vecină o cetate care domină de pe o înălțime întregul oraș; calea de pe Olt spre filaturile și țesătorile moderne din Tilmaci și Cîsnădie trece pe la poalele castelului de la Boița; în curtea Uzinei metalurgice „Independența” din Sibiu se află unul din vechile turnuri ale cetății. Acestea sînt doar cîteva din învecinările secolelor, care se văd. Pentru că hirtie și excavațiile anilor mai de demult și excavatoarele fundațiilor blocurilor moderne scot urme ale castrelor romane, ale așezărilor dacice și ale oamenilor din epocile de cea mai fragedă tinerețe a omenirii.

În inima țării

În așezarea sa geografică, regiunea Brașov se află în inima țării, îmbrășțată de munții Făgărașului, ai Bucegilor și alții masive carpatice, străbătută sinusos de la un capăt la celălalt de Olt, în căutarea unei porți spre Dunăre, înveșmîntată în păduri seculare și într-o maramă de livezi vii și cîmpuri fertile.

În agenda sa, turistul își însemnează că este a 7-a regiune a țării cu o suprafață de peste 15 000 de km p, că are oț raiioane, 20 de orașe, 238 de comune, peste 600 de sate și mai mult de un milion de locuitori. În adîncurile pămîntului se află nenumărate avuții: gaz metan și sare, cărbune și minereuri.

Cu tot relieful felurit, subsolul bogat și situația sa în inima țării, regiunea Brașov a cunoscut înainte de eliberarea țării — ca și celelalte regiuni — aceeași nepăsare față de soarta oamenilor muncitori, aceeași goană după profituri din partea capitaliștilor și moșierilor, aceeași jaf. În anul 1938, actualul teritoriu al regiunii găzduia ceva mai mult de 9 la sută din valoarea producției globale pe țară, fiind la pară din punct de vedere industrial; cu toate acestea, chiar în cadrul regiunii erau mari pețe albe pe harta industrială. Raiioanele Făgăraș, Sf. Gheorghe, Tg. Secuiesc, Agnita, Rupea și chiar Sighișoara nu erau decît producătoare agricole, avînd ici-colo cîteva ateliere neînsemnate.

Datorită politicii partidului de ridicare a tuturor regiunilor țării, în anii puterii populare, regiunea Brașov a trecut în fruntea tuturor regiunilor. La începutul anului trecut, greutatea specifică a

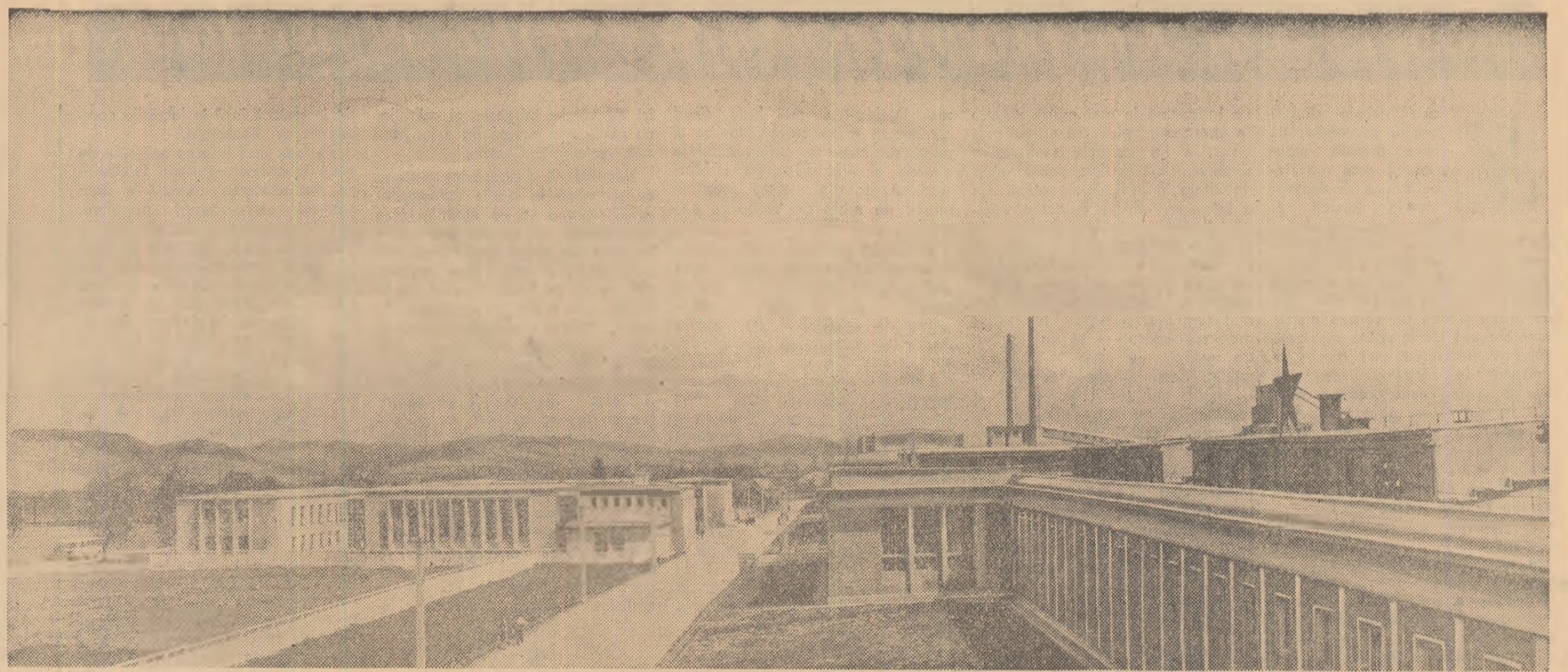
regiunii Brașov în producția globală industrială a țării era de 13 la sută, nefiind întrecută decît de orașul București — cel mai puternic centru industrial al Republicii. În cuprinsul regiunii, industria s-a dezvoltat armonios.

Cînd într-una din zilele anului 1948 — primul an al Republicii noastre populare — muncitorul Ion Chitic înfigea

Să ne cunoaștem PATRIA

casmaua în locul însemnat pentru fundația primului bloc, orașul Victoria nu se afla decît în schițe și proiecte. Astăzi noul oraș de la poalele Făgărașului numără aproape 8 000 de locuitori (numai în anul de cînd s-a întemeiat această așezare socialistă s-au născut de vece oraș, aproape 2 000 de copii). Pentru cerințele industriei și agriculturii, orașul produce — prin marea sa combinat chimic — acid sulfuric, amoniac, azotat de amoniu, metanol, formol și multe alte produse chimice.

Orașul Victoria se adaugă noilor orașe de pe harta patriei și celor nouă comune din regiune — Rîșnov, Săcele, Rupea, Codlea, Cîsnădie, Covasna și altele — devenite orașe și centre muncitorești în ultimii ani.

Vedere exterioară a Fabricii de faianță și sticlă din Sighișoara.

Foto: AGERPRES

PE MELEAGURI BRASOVENE

Un uriaș laborator

În primăvară, după ce se trag primele zăpezi și pînă în aceste zile trîzii de toamnă, regiunea Brașov este un imens parc polirom. Pe piscurile munților stăruie zăpezi care biruie arșițele lunii lui Cuptor, pe umerii lor, stă în veșmint verde întinderea de păduri, arde pojarul florilor din pașii și se desfac plăpînde narcisele. În Olt, în Bîrsa, în Timnave, în Cibin și-n celelalte ape, se privește cerul albastru și se scaldă norii aburii, iar pe cîmpurile fertile își dau mina curcubeiele grînelor și porumbului, viilor și livezilor. În cele aproape o jumătate de milion de hectare ale agriculturii din regiune își aduc culorile lor florile legumelor timpurii, rubinul strugurilor și nuanțele calme ale roadelor ce se culeg cele de pe urmă. Fără să aibă întinderea Bărăganului, nici clima blîndă a Banatului și nici însoritele ponoare suceve, cîmpurile agricole ale regiunii Brașov oferă din belșug adăpost aproape tuturor culturilor agricole, legumicole, viticole și horticoale din țara noastră.

Dar în mijlocul ațtor mari resurse ale pămîntului, în această regiune — oamenii au trăit în sate și cîtune o permanentă foamă și mizerie, o nemeipomenită înapoiere culturală, mulți neștiind nici bucuria tiparului, deși viețuiau în jurul Brașovului unde, cu sute de ani în urmă, meșterul Coresei scoțea de sub teacă primele tipărituri românești.

Cifrele statistice despre ciți țărani n-aveau nici un petec de pămînt, sau cit dovedeau să culegă unii de pe neînsemnate suprafețe, nu pot nici pe departe glăsuși despre suferințele țărănilor porniți să peregrineze zile și săptămîni prin țară cu cițiva saci de cartofi să-i schimbe pe cîteva măsuri de porumb.

În această primăvară soarele s-a așezat statornic peste satele regiunii, ca

Dacă ar fi fost să-și scrie epistolele sale astăzi, din regiunea Brașov — unde n-ar mai fi resimțit tristețea exilului — ar fi consemnat că țărani muncesc „cu o mină pe plug (aici cuvîntul plug e în sens figurat, și trebuie înlocuit cu unul din cele peste 100 000 de tractoare produse la Brașov) și cu cealaltă pe carte”.

Pămîntului i se smulg roade bogate printr-o muncă științific organizată. Muncitorii agricoli de la G.A.S.-Sibiu anul acesta au reușit să obțină de pe o suprafață de 52 hectare o cantitate de 384 800 kg porumb boabe, ceea ce însemnează o producție medie la hectar de 7 400 kg; ei au realizat de la 456 vaci furajate o producție medie de 3 604 litri de lapte și au adus beneficii statului — în ultimii patru ani — de peste 2 200 000 lei. Pe loturile de „5 000” kg porumb boabe la hectar, colectiviștii din Barolt au pus în saci peste 6 000 kg la hectar iar cei din Racoșul de sus peste 8 000 kg. La Stațiunea experimentală viticolă din Blaj, suprafețe întregi, unele parcele și soluri au produs peste un vagon de struguri la hectar.

„...iar cealaltă mină pe carte”. Așa lucrează colectiviștii din Hărman. Ei își pot spune că „marile familii domitoare” nu folosau la nimic registrele genealogice care arătau cine din ce capete încoronate este coborîtor, în timp ce registrele genealogice ale secției lor zootehnice îi ajută să selecteze în mod științific animalele bune de carne, de lapte sau de prăsilă, îi ajută să obțină cantități record de produse pentru belșugul lor și al poporului muncitor; de la fiecare din cele 522 vaci au realizat cîte aproape 3 000 kg lapte anual.

În acest uriaș laborator „experiențele” se fac la proporții demne de adevărată știință.

Colectiviștii din Codlea, de la adăpostul serelor de sticlă și de mase plastice, scot parcă de sub zăpezi, legume coapte, aidoma celor scaldate în soarele din miez de vară.

Era în primăvară cînd pe cîmpurile de cartofi ale G.A.C. „Spic de grîu”, tot din Rupea, comunistii Maria Homoroșan, Ion Frățilă și alții citeau cu țărani din brigăzi volumașele „Importanța prăsițului și mușuroitului la cartofi” și „Combaterea și distrugerea buruienilor și dăunătorilor culturilor”.

„...în cealaltă mină cu cartea!” Pentru fiecare cultură o îngrijire specială, își spune Iuliu Bîrsan, trecînd prin culturile G.A.C. „Viața nouă” din Cernatul de Jos. Și în carnetul său poți citi: la prașila I, 2 ha sfeclă roșie, 5,5 ha morcovi, 4 ha dovlecei, 1,5 ha pătrunjel; la prașila a II-a 22 ha mac, 74 ha sfeclă de zahăr, 7 ha butași de sfeclă, 6 ha fasole, 34 ha porumb boabe, 24 ha porumb siloz, 12 ha sfeclă furajată, peste 300 ha cartofi. Pentru fiecare cultură o carte, un studiu, o adevărată muncă de experimentare practică, cu rezultate concrete în saci și camioane spre piețele orașelor și caselor colectiviștilor.

Începe învățămîntul agrozotehnic. În raionul Sf. Gheorghe, de pildă, s-au organizat 80 de cercuri în G.A.C., 9 în S.M.T. și 6 în G.A.S.: sînt peste 5 000 de oameni care își vor îmbogăți în continuare cunoștințele, care vor porni în primăvară, la viitoarea muncă în uriașul laborator al agriculturii. Ca și în celelalte regiuni ale țării, colectivizarea a deschis larg calea avîntului și urcușului rapid spre belșug și bunăstare.

Avînt spre recolte mari! La G.A.S. Mediaș s-au recoltat în 1950 cîte 1 800 kg grîu la hectar, în 1961 cîte 2 150 kg, iar anul acesta cîte 3 107 kg.

Avînt în dezvoltarea averii obștești! Colectiviștii din G.A.C. „23 August” din Feldioara au pornit în 19 iunie 1950 cu un avut obșteșc de 320 000 lei; astăzi au o avere obștească de peste 7 000 000 lei. În raionul Agnita, în 1960 erau 6 300 taurine, anul trecut 9 000, iar anul acesta peste 12 000. În raionul Făgăraș, pe lîngă cele 35 de grajduri construite după plan, pînă la sfîrșitul anului vor mai fi încă 57.

Avînt în folosirea pămîntului! Colectiviștii din Mindra au săpat un canal

care poartă apele măruntă din izvoare în albia largă a Oltului și au redat agriculturii peste 100 de hectare de pămînt fertil.

Pe tarlale de mai bine de 260 de hectare ale colectiviștilor din Vulcan-Brașov a răsărit grîul: un covor verde printre tonurile și patina toamnei; își așteaptă coajul de omăt să iasă în pri-

măvară vînjos, pornit pe înspicat. Agricultura regiunii Brașov — un uriaș laborator, parte de aproape jumătate de milion de hectare: au spus acest lucru și tinerii din cercul naturaliștilor de la „Casa pionierilor” din Sighișoara, poștiți deunăzi la G.A.S. Dumbrăveni să vadă marile experiențe ale lucrărilor de fiecare zi de pe tarlalele și secțiile gospodăriei.

Noua gară a orașului Brașov.

Pentru om și nevoile sale

În loc de cronică

vîntul cu care s-a dezvoltat regiunea Brașov, înflorirea continuă a acestei mari întinderi din inima țării, mulțimea evenimentelor din viața ei industrială nu mai pot fi trecute la „însemnări” sau „file de cronică”: — este o istorie vie, adevărată, bogată. Iată cîrmpete din această minunăție nouă istorie.

decembrie 1946: comunistul Victor Oprea, maestrul la Uzina de tractoare, trece pe aleea principală a uzinei la volanul primului tractor românesc, al „capului de serie” al celor peste 100 000 de tractoare produse pînă astăzi, primul din numeroasele tipuri realizate de muncitorii brașoveni.

noiembrie 1948: uzina „Independența”, o veche fabrică construită cu decenii în urmă pe Valea Cibinului, începe să se profileze ca o mare uzină metalurgică producătoare de utilaje și echipament industrial.

aprilie 1949: la Uzinele „Steagul roșu” se produce primul rulment tip „R.P.R.”, într-o secție care se specializează în această producție și în care pînă la sfîrșitul anului 1960 se vor realiza peste 14 500 000 rulmenți diferiți.

ianuarie 1952: la Săcele n-a mai rămas decît amintirea vechilor ateliere dărăpănate; pe locul lor s-a ridicat uzina modernă „Electroprecizia” — producătoare, de la această dată, de echipament electric pentru tractoare, autocamioane și alte produse ale industriei noastre.

aprilie 1954: sîrbătorile în cartierul de dincolo de Dealul Melcilor din Brașov, sîrbătorile în întreaga țară: pe porțile Uzinei „Steagul roșu” iese primul lot de 100 autocamioane românești.

Îngrășăminte chimice azotoase, cu o capacitate de 100 000 tone anual.

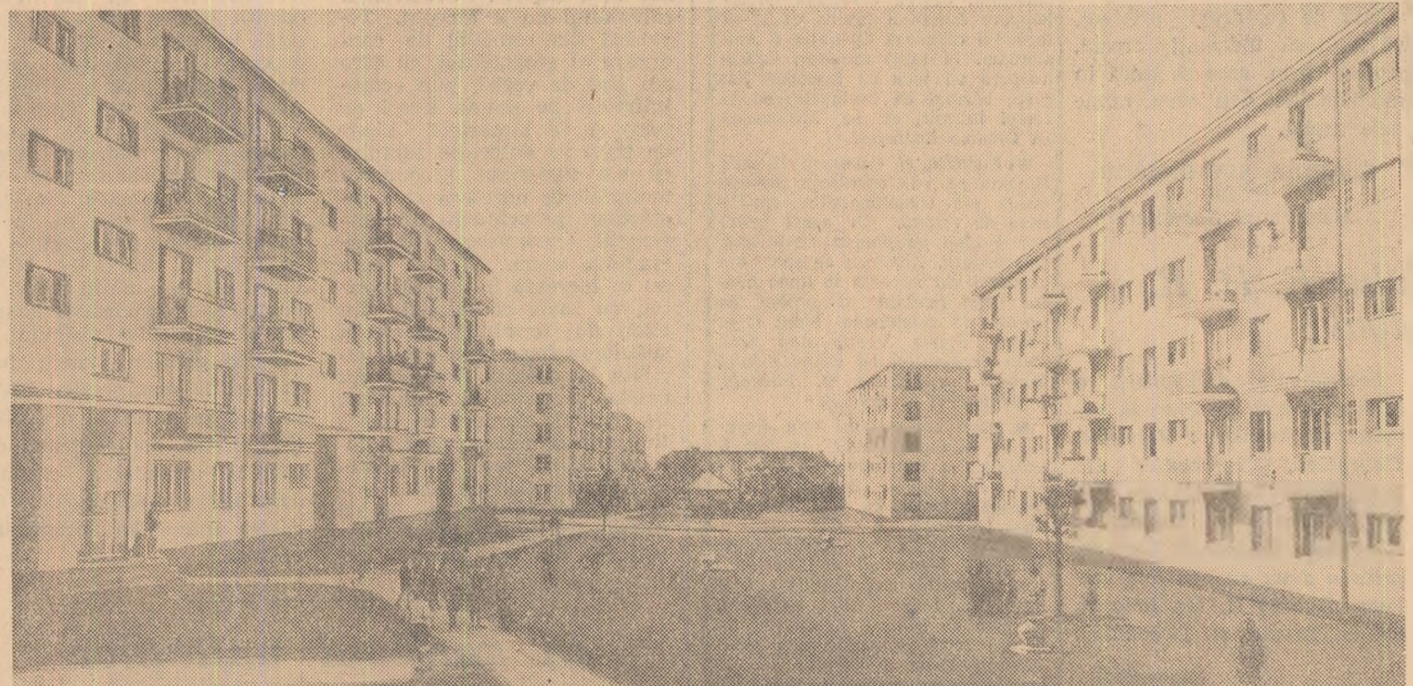
octombrie 1960: o mare hală de fabricat mobilă a intrat în funcțiune la Fabrica de mobilă „Măgura Codlei”, asigurînd o producție anuală de peste 7 000 garnituri de mobilă convențională.

decembrie 1960: luînd ca punct de reper anul 1938 (100 de procente) în 1950 producția industrială globală a regiunii a fost de 183 la sută. În 1955 de 404 la sută, iar la finele anului 1960 de 691 la sută, ceea ce reprezintă o creștere de aproape 7 ori.

Între anii 1955—1960, în regiune s-au construit 65 întreprinderi și 77 secții noi. Statul a investit în acest scop sume uriașe; numai în anul 1960 investițiile au fost de 1 147 milioane lei.

1961—1962: filele de istorie a dezvoltării industriale a regiunii Brașov înscriu uzine și construcții noi ca Fabrica de rulmenți, Fabrica de prelucrare a gazului metan de la Rîșnov, Fabrica modernă de postav de la Prejmer, Fabrica de coloranți acizi „Colorom” de la Codlea, Hidrocentrala Sadu V, întreprinderi de exploatare forestieră mecanizate pe întregul briu al munților și altele. Regiunea Brașov era la începutul anului trecut a patra producătoare de oțel din țară, a șasea de energie electrică, a șasea de cărbune brut, a cincea de ciment, a treia în țesături (prima în țesături de lînă), a cincea în încălămînte din piele, producătoare de sticlă, zahăr, hirtie și numeroase alte bunuri necesare industriei și vieții oamenilor muncii.

noiembrie 1962: în cuprinsul regiunii Brașov un număr de 135 întreprinderi și-au îndeplinit planul de producție pe

Vedere parțială a noilor construcții de locuințe din cartierul muncitoresc „Steaua roșie” nr. 2 din Brașov.

„Trăiască ziua de 1 mai, Trăiască R.P.R., Trăiască P.M.R.” — inscripții cu cretă, purtate pe caroseriile autocamioanelor pe șosele și autostrăzi.

mai 1959: marea Combinat chimic de la Făgăraș produce materie primă pentru fabrica modernă de relon-rolan de la Săvinești: începe marea producție a masei plastice, a țesăturilor celor mai fine, mai rezistente și mai ieftine.

octombrie 1959: astăzi, în fața fabricilor de placaj și plăci fibro-lemnoase — numai două din cele patru ale Combinatului de industrializare a lemnului, aflat în pragul intrării în producție cu întreaga sa capacitate — nimeni nu-și mai amintește cine a înfipt în octombrie 1959, pe istorica Cîmpie a Libertății, primii stîlpi indicatori ai fundațiilor.

ianuarie 1960: la Tilmaci, uzina „Florul roșu” produce anual peste 1 100 tone fire industriale pentru țesători. Acum aproape trei ani a intrat parțial în producție instalațiile moderne ale filaturii și răscătorii.

mai 1960: la Făgăraș, la Combinatul chimic, a intrat în funcțiune fabrica de

zece luni la producția industrială globală, înscriindu-se printre acestea Uzina de tractoare, Rafinăria, Fabrica de ciment „Temelia”, Fabrica de țesături Rîșnov, „Libertatea” și „Flacăra roșie” din Sibiu, „Vasia Vasilescu” din Mediaș și altele. În primele nouă luni, pe întreaga regiune întreprinderile au realizat economii la prețul de cost peste sarcina planificată în valoare de peste 76 000 000 lei.

La cel de-al IV-lea Pavilion de mostre din București, aproape pretutindeni printre exponate te întîlnești cu produse ale industriei din regiune; fie că este vorba de mașini, utilaje și bunuri de consum, fie că te oprești în fața statuțelor de alabastru produse de I.I.R. Făgăraș.

★

Harta industrială a regiunii Brașov — plină de uzine și întreprinderi noi sau total înnoite în anii puterii populare — se va împlini cu noi obiective industriale în anii planului de șase ani. Frumuseților naturale ale regiunii dintre munți li se adaugă fără întrerupere altele noi, făurite de mina constructorilor.

pe ale întregii țări. Era într-o duminică din martie, cînd Comitetul regional P.M.R. Brașov, într-o telegramă adresată C.C. al P.M.R., tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej, raporta marea victorie a încheierii colectivizării agriculturii în întreaga regiune.

„În prezent — se spunea în telegramă — un număr de 123 115 familii de țărani muncitori romîni, maghiari, germani sînt unite în 441 gospodării agricole colective, care dețin 441 930 hectare teren agricol”.

Azi, agricultura regiunii, în primul an al colectivizării în întregime, își oferă imaginea unui uriaș laborator, a unui enorm cîmp al științei.

Scria acum mai bine de 2 000 de ani, poetul Ovidiu, exilat la Tomis, către ai săi din Roma, că localnicii muncesc dincolo de întîrîturile cetății „cu o mină pe plug și cu cealaltă pe arcul cu săgeți”.

în popas în regiunea Brașov, ca în toate regiunile țării, îi oferă aceeași grijă a partidului pentru omul muncitor și nevoile sale.

Ritmul construcțiilor de locuințe, sutele de apartamente care se dau anual în folosință, casele colectiviștilor care înfrumusețează satele regiunii te încunjoară din toate așezările. Vehicul Brașov a rămas mai departe ascuns sub poalele Timpei — acel pînten singuratic al Postăvarului intrat în Tîra Birsei. Noul oraș s-a născut în cîmp deschis, dincolo de Uzina „Steagul roșu”, lîngă Uzinele de tractoare și chiar printre străvechile clădiri ale orașului. Brașovul este astăzi orașul cu 2 000 000 de flori, cu parcuri și clădiri străvechi în mijlocul noilor blocuri. La Sibiu și la Făgăraș, la Sf. Gheorghe și la Mediaș, la Sighișoara și la Codlea, la Săcele și la Tg. Secuiesc — pretutindeni blocuri noi, blocuri în construcție, fundații pentru fronturile de lucru ale orașelor.

„Lustrațiile locale” — altădată numai cu creștele munților, Biserica Neagră, Muzeul Brukenthal, Cetatea Sighișoara și Castelul Bran — îți oferă prilejul să bucuri familia și prietenii trimițîndu-le imagini, ca ale noii și modernei gări a Brașovului, Hotelului alpin de la aproape 2 000 m altitudine de la Negoiul din Făgăraș, cartierul Terezanum din Sibiu, ale oamenilor muncii veniți la odihnă în Predeal, Ocna Sibiului, Malnaș, Păltiniș.

Într-un sat mic, sub un deal nu departe de șoseaua asfaltată Sighișoara—Brașov, cum este Roades, din raionul Rupea, și-au construit case noi peste 70 de colectiviști — față de numai 3, cîte și-au clădit trei bogătași între anii 1940—1944. Înainte de eliberare, în acest sat nici nu se putea vorbi de dispensar medical, cîmîn cultural, bibliotecă comunală sau aparate de radio.

Oameni bine îmbrăcați; toți copiii de vîrstă școlară învață; satul are dispensar, cîmîn cultural, bibliotecă, abonamente de aproape 100 exemplare zilnic; în case unele bucătării au mașini de gătit cu butelii de aragaz; peste 80 de familii de colectiviști au garniturii întregi de mobilă nouă; de pe acoperișurile caselor numeri peste 40 de antene de televizor — iată satul de azi.

În Brașov — altădată centru cultural cu numai cîteva licee — astăzi sînt două institute de învățămînt superior, poli-tehnic și pedagogic, fiecare cu cîte trei facultăți ce și-au deschis porțile pentru anul școlar 1962—1963: unui număr de peste 3 800 de studenți.

În regiune înflorște astăzi o intensă activitate culturală și științifică.

Recent au avut loc asemenea evenimente cu participarea unor oameni de

știință din toată țara: la Blaj o sesiune științifică hortiviticolă, la Sibiu un simpozion științific de endocrinologie, la Brașov a VII-a constatare pe țara în problema radioactivității și un colocoliu științific de teoria probabilității.

În unele sate, cum este Norochiu, activează coruri cu decenii de activitate, care abia în anii puterii populare și-au putut afirma întreaga lor măiestrie și comoră folclorică. Asistăm astăzi la astfel de aniversări: Teatrul de Stat din Sibiu — înființat în anii regimului democrat-popular — a pus în scenă în această stagiune a 100-a premieră, cu un triptic din lucrări ale începătorului dramaturgiei românești, Cîntecul grașii, din Valea Crisului, raionul Sf. Gheorghe — unul din cinematografele săsești tinere — a împlinit un an de activitate, prezentînd în acest timp 140 de filme, organizînd 370 spectacole pentru peste 22 000 de spectatori.

În uzinele și întreprinderile regiunii, formațiile de artiști amatori s-au întrecut unul acesta în cadrul unui concurs regional intitulat „Cîntăm viața nouă ce o clădim”.

După orele de lucru, un mînușchi de muncitori, ingineri și tehnicieni de la Uzinele de tractoare realizează filme într-un studiu de amatori denumit „Cutezătorii”. „Cutezătorii” au aproape zece filme în producția lor: „Adresă pierdută” (o comedie pe marginea peripețiilor unui tînar care-și caută în Brașov o rudă într-un bloc „recent construit”, a lergînd zile de-a rîndul, de la un bloc la altul, în acest adevărat nou oraș, „Tineretea uzinei”, „Porumbeii”, „Un om perscutat”, „Tractorul buclucos” și altele izvorite din preocupările de muncă și viața marilor uzine de tractoare. Scenariștii, regizorii, scenografi și actorii — toți sînt muncitori, ingineri și tehnicieni în uzină.

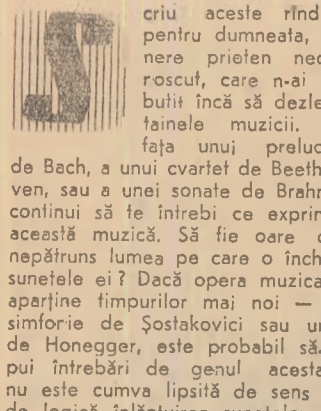
„Cîntăm viața nouă ce-o trăim” — așa s-a intitulat concursul regional, așa grăiesc astăzi imensele infăpturiri ale regimului nostru în regiunea Brașov, așa se citește pe chipul locuitorilor regiunii.

Regiunea Brașov — aflată în inima țării, înția regiune industrială, regiune cu aproape toate produsele agrozotehnice, centrul cultural și științific — se găsește în plin avînt. Printre peisajele pitorești și nenumăratele cetăți și vestigii ale trecutului, aflî pretutindeni marea înnoire în uzine și mari combinate, în gospodării agricole înfloritoare, în viața de fiecare zi a oamenilor muncii din ce în ce mai îmbelșugată. Este rodul politicii înțelepte a partidului, al hărniciei locuitorilor ei, al înflorii neîntrerupte a patriei noastre socialiste.

COSTIN ȘTEFĂNESCU

Puncte de vedere privind educația estetică a tinereții

criu aceste rânduri pentru dumea, în nere prieten necunoscut, care n-ai izbutit încă să dezlegi tainele muzicii. În fața unui preludiv de Bach, a unui cvartet de Beethoven, sau a unei sonate de Brahms continui să te întreb ce exprimă această muzică. Să fie oare de nepătruns lumea pe care o închid sunetele ei? Dacă opera muzicală aparține timpurilor mai noi — o simfonie de Șostakoviț sau una de Honegger, ești probabil să-ți poți întrebări de genul acesta: nu este cumva lipsită de sens și de logică înțelegerea sunetelor în muzica așa-zisă modernă? Nu a devenit neînțeleșibilă în comparație cu cea a clasicilor?

ne îndeamnă la mai multă atenție în aprecierea artei: să nu ne grăbim a da verdicte nimicitoare după o primă audiere, transformând nepuțină noastră momentară de a înțelege, într-un defect structural al muzicii. Condamnăm în pripă o compoziție sau un stil pe care nu-l înțelegem deocamdată, se poate ca peste puțină vreme — atunci când l-am studiat temeinic și i-am înțeles în mod real sensul — să ne rușinăm de ușurința cu care ne-am pronunțat. Cred că dacă Weber n-ar fi fost atât de înțeles, el ar fi regretat desigur aprecierea altii de superficială rostită asupra lui Beethoven.

mai înțelepți și mai buni. Cred că fiecare mare compozitor ar fi putut subscrie la memorabilele cuvinte ale lui Musorgski: „Doresc să fac din muzică mea un mijloc de a sta de vorbă cu oamenii”.

niț în muzică încă în lucrările compozitorilor Renașterii. Se face însă adesea greșeala de a se identifica inspirația folclorică cu reproducerea exactă a unor melodii sau ritmuri populare. Acest procedeu a stăruit desigur la baza unor creații de mare răsunet, cum sînt Rapsodiile lui Liszt sau Dansurile slave ale lui Dvorak. Dansurile maghiare ale lui Brahms sau Rapsodiile lui Enescu, dar el este numai un aspect, și încă nu cel mai evoluat, al inspirației folclorice. În majoritatea cazurilor, compozitorii au tîns să depășească acest stadiu, generalizînd ceea ce este mai caracteristic în folclor, creînd opere originale care redau nu litera, ci spiritul artei unui popor. După cele două rapsodii, scrise în jurul vârstei de 20 de ani, Enescu nu a compus nici o altă lucrare bazată pe citirea melodiilor folclorice. Pe parcursul întregii sale vieți el a căutat să re-

Am convingerea că cea mai mare victorie în lupta pentru înțelegerea muzicii, melomenui o reputează atunci cînd s-a debarasat de prejudecata că în capodoperele acestei arte ar sta ascunsă o lume străină, transcendentă sau ezoterică. Nimic

Beethoven și Debussy, Bartok și Șostakoviț: unitatea de măsură pe care ne-a format-o contactul cu producțiile ritmice sau sentimentale ale muzicii distractive. Această redă (și nu trebuie văzută aici o intenție de subapreciere) ceea ce este cotidian și oarecum exterior în viața noastră, aspecte care sînt îndoielnic și care sînt reflectate artistic. În marea muzică trăiesc însă problemele fundamentale ale vieții umane și pe acestea trebuie să le căuțăm atunci cînd ne străduim a desluși tainele limbajului sonor. Marii compozitori au fost întotdeauna preocupati să exprime în muzica lor viața popoarelor: „Ideea care mă sîmbănește integral de cînd sînt compozitor — spunea Bartok — este aceea a fraternității popoarelor... Iată ideea pe care în măsura în care forțele îmi permit, încerc a o sluji în operele mele”. Dar cum trebuie înțeleasă preocuparea compozitorilor de a exprima sufletul poporului?

Beethoven și Debussy, Bartok și Șostakoviț: unitatea de măsură pe care ne-a format-o contactul cu producțiile ritmice sau sentimentale ale muzicii distractive. Această redă (și nu trebuie văzută aici o intenție de subapreciere) ceea ce este cotidian și oarecum exterior în viața noastră, aspecte care sînt îndoielnic și care sînt reflectate artistic. În marea muzică trăiesc însă problemele fundamentale ale vieții umane și pe acestea trebuie să le căuțăm atunci cînd ne străduim a desluși tainele limbajului sonor. Marii compozitori au fost întotdeauna preocupati să exprime în muzica lor viața popoarelor: „Ideea care mă sîmbănește integral de cînd sînt compozitor — spunea Bartok — este aceea a fraternității popoarelor... Iată ideea pe care în măsura în care forțele îmi permit, încerc a o sluji în operele mele”. Dar cum trebuie înțeleasă preocuparea compozitorilor de a exprima sufletul poporului?

Cum să ne apropiem de muzica „grea”

de George Bălan

nu poate paraliza mai mult dorința de a înțelege muzică decît această prejudecată, după cum nimic nu o poate stimula mai mult decît convingerea fermă că, oricît ar fi de complicat și dificil drumul înțelegerii, la capătul lui te așteaptă întotdeauna cu brațele deschise un frate de gânduri, înțimțări și aspirații. În fiecare capodoperă a muzicii — indiferent dacă ea a fost compusă în epoca lui Monteverdi sau a lui Șostakoviț — palpăm o părțică din propriul nostru suflet. Năzuința de a ne găsi pe noi înșine în operele compozitorilor înaintași — iată ce trebuie să ne călăuzească în strădania de a ne apropia de acestea. Cu excepția unor fructe sterile ale modernismului, sint cu totul înfrumusețate cazurile cînd compozitorii și-au conceput lucrările ca pe un joc formal de sunete. Marii creatori au tîns întotdeauna să spună oamenilor ceva important, să influențeze altii — nea acestora față de viață, să însușească, să-și facă pe oameni

Beethoven și Debussy, Bartok și Șostakoviț: unitatea de măsură pe care ne-a format-o contactul cu producțiile ritmice sau sentimentale ale muzicii distractive. Această redă (și nu trebuie văzută aici o intenție de subapreciere) ceea ce este cotidian și oarecum exterior în viața noastră, aspecte care sînt îndoielnic și care sînt reflectate artistic. În marea muzică trăiesc însă problemele fundamentale ale vieții umane și pe acestea trebuie să le căuțăm atunci cînd ne străduim a desluși tainele limbajului sonor. Marii compozitori au fost întotdeauna preocupati să exprime în muzica lor viața popoarelor: „Ideea care mă sîmbănește integral de cînd sînt compozitor — spunea Bartok — este aceea a fraternității popoarelor... Iată ideea pe care în măsura în care forțele îmi permit, încerc a o sluji în operele mele”. Dar cum trebuie înțeleasă preocuparea compozitorilor de a exprima sufletul poporului?

Beethoven și Debussy, Bartok și Șostakoviț: unitatea de măsură pe care ne-a format-o contactul cu producțiile ritmice sau sentimentale ale muzicii distractive. Această redă (și nu trebuie văzută aici o intenție de subapreciere) ceea ce este cotidian și oarecum exterior în viața noastră, aspecte care sînt îndoielnic și care sînt reflectate artistic. În marea muzică trăiesc însă problemele fundamentale ale vieții umane și pe acestea trebuie să le căuțăm atunci cînd ne străduim a desluși tainele limbajului sonor. Marii compozitori au fost întotdeauna preocupati să exprime în muzica lor viața popoarelor: „Ideea care mă sîmbănește integral de cînd sînt compozitor — spunea Bartok — este aceea a fraternității popoarelor... Iată ideea pe care în măsura în care forțele îmi permit, încerc a o sluji în operele mele”. Dar cum trebuie înțeleasă preocuparea compozitorilor de a exprima sufletul poporului?

Uzinele mecanice Timișoara. Brațul de oțel al macaralei se supune melematic voinței omului. O apăsare sigură pe buton și tone întregi sînt încărcate sau descărcate cu ușurință. Foto: L. ȘTELORIAN

zică? Dimpotrivă, aș răspunde. Aceste dificultăți nu numai că nu sînt o stavilă între muzică și ascultător, ci reprezintă o parte componentă a împărțirii din frumusețea acestei arte. A gusta muzică și a ne bucura de ea nu înseamnă, cum își închipuie unii, a o simți curgînd plăcut pe limbă auz și a ne complăce într-o stare pasivă de euforie. Este o concepție profund greșită și, alina vreme cit ne vom afla sub influența ei, nu vom putea înțelege de ce au fost compuse cvartetele lui Beethoven, simfoniile lui Brahms, sonetele lui Prokofiev sau „Oedip”-ul lui Enescu. A gusta muzică și a ne bucura de ea înseamnă a urmări activ lîrul sonor al compoziției, a descoperi în fiecare detaliu o bogăție de semnificații pe care trecerea timpului nu numai că n-o epuizează, dar o face și mai evidentă. Muzica lui Monteverdi, acest compozitor de geniu alături de pușin cunoscut, de-abia în vremea noastră

Beethoven și Debussy, Bartok și Șostakoviț: unitatea de măsură pe care ne-a format-o contactul cu producțiile ritmice sau sentimentale ale muzicii distractive. Această redă (și nu trebuie văzută aici o intenție de subapreciere) ceea ce este cotidian și oarecum exterior în viața noastră, aspecte care sînt îndoielnic și care sînt reflectate artistic. În marea muzică trăiesc însă problemele fundamentale ale vieții umane și pe acestea trebuie să le căuțăm atunci cînd ne străduim a desluși tainele limbajului sonor. Marii compozitori au fost întotdeauna preocupati să exprime în muzica lor viața popoarelor: „Ideea care mă sîmbănește integral de cînd sînt compozitor — spunea Bartok — este aceea a fraternității popoarelor... Iată ideea pe care în măsura în care forțele îmi permit, încerc a o sluji în operele mele”. Dar cum trebuie înțeleasă preocuparea compozitorilor de a exprima sufletul poporului?

Repopularea apelor de munte cu păstrăvi

A luat sfîrșit acțiunea prevăzută pentru acest an de repopulare cu puștii de păstrăvi a apelor de munte. Din bazinele special amenajate ale diferitelor păstrăvii din țară au fost duși peste 6 milioane puștii de păstrăvi în râurile Lotru, Timiș, Oltuz, Teleajen ca și în numeroase alte râuri mai mici. Au fost, de asemenea, populare cu păstrăvi o serie de lacuri alpine în care în trecut

Sport. Sport. Sport.

Crosul — poartă de intrare în atletism

Aș vrea să vă lău pe toți de mină și să mergem împreună în poiana din pădure. Toamna a început să mestecească cu penelul ei verde cruda al frunzelor, pătimindul cu nuanțe de rugină.

să ajungă crengile cele mai înalte ale copacilor, respiră cu nesăț aerul poienilor. Și nu numai Iolanda.

organismului în lupta omului cu el însuși, ca să fie mai puternic decît a fost cu o zi mai înainte.

Premieră la Teatrul Național

Teatrul Național „I. L. Caragiale” a prezentat joi seara în premieră, în sala Studio, piesa scriitorului francez Jean Cocteau „Mașina de scris”. Piesa este pusă în scenă de regișorul Al. Fimți, maestrul emerit al artei, iar decorurile și costumele sînt semnate de

Al. Brătășanu și Gabriela Nazarie. Din distribuție au făcut parte: Marieta Deculescu și Geo Barton, artiști emeriti, Marcel Enescu, Silvia Popovici Florin Plesnic și Ileana Iordache. (Agerpres)

Al. Brătășanu și Gabriela Nazarie. Din distribuție au făcut parte: Marieta Deculescu și Geo Barton, artiști emeriti, Marcel Enescu, Silvia Popovici Florin Plesnic și Ileana Iordache. (Agerpres)

Al. Brătășanu și Gabriela Nazarie. Din distribuție au făcut parte: Marieta Deculescu și Geo Barton, artiști emeriti, Marcel Enescu, Silvia Popovici Florin Plesnic și Ileana Iordache. (Agerpres)

CLUBUL — A DOUA CASĂ A PETROLIȘTILOR

tași în producție sau au fost prezentate cărți; s-a organizat o tabără pentru copii, pe lângă club; echipa de teatru în acest an numără în „palmaresul” ei 106 spectacole — cifră în stare să trezească admirația pentru inimoși tineri ai teatrului amator din Moreni. Corul, „bătrîn”, care își va sărbători în acest an a 15-a aniversare — și-a creat nu numai o lămă care depășește hotarele raionului, dar și o tradiție pozitivă: consecvența în pregătire. La fel oarecările de muzică ușoară și populare, echipele de dansuri și cele două brigăzi de agitație. De altfel, din cele șase concursuri organizate pe întreaga

de cultură cu o bogată activitate în care fiecare muncitor găsește ceva care-l atrage și îl folosește. Spunem: în mare parte, deoarece sînt multe de făcut încă la clubul Flacăra II. În 25 ale lunii își încep activitatea unele cercuri noi: fclro, croitorie, radioamatori. Cercul de muzică își amplifică preocupările prin lecții de pian, precum și alte instrumente muzicale. La 1 decembrie se va deschide cercul de balet pentru copii. Dar încă nu se cunoaște la clubul Flacăra II cum trebuie să-și desfășoare activitatea prietenii dansului sau ai filmului. Pe de altă parte comitetul raional U.T.M. și chiar cel al școlii se interesează prea puțin de activitatea clubului, sprijinul din partea acestora

nefiind la înălțimea posibilităților și mai cu seamă a cerințelor. Clubul este o școală de educație. Iar ca această școală să meargă bine e indispensabil sprijinul multilateral și eficient al organizației U.T.M. și sindicale. Chiar „Tribuna sîndorului” ar trebui să-și respecte cu regularitate zilele de lucru, să acționeze după un plan; să fie susținută activitatea ei cu expoziții de cărți tehnice, cu înviorearea cercului inginerilor și specialiștilor. Activitatea clubului va fi astfel și mai bogată, mai multilaterală răspunzînd și mai bine cerințelor și exigențelor sportive ale muncitorilor petroliști.

de cultură cu o bogată activitate în care fiecare muncitor găsește ceva care-l atrage și îl folosește. Spunem: în mare parte, deoarece sînt multe de făcut încă la clubul Flacăra II. În 25 ale lunii își încep activitatea unele cercuri noi: fclro, croitorie, radioamatori. Cercul de muzică își amplifică preocupările prin lecții de pian, precum și alte instrumente muzicale. La 1 decembrie se va deschide cercul de balet pentru copii. Dar încă nu se cunoaște la clubul Flacăra II cum trebuie să-și desfășoare activitatea prietenii dansului sau ai filmului. Pe de altă parte comitetul raional U.T.M. și chiar cel al școlii se interesează prea puțin de activitatea clubului, sprijinul din partea acestora

(Urmare din pag. 1)

(Urmare din pag. 1)

(Urmare din pag. 1)

(Urmare din pag. 1)

Lacul Roșu văzut de pe virful Suhard, regiunea Mureș—Autonomă Maghiară. Foto: AGERPRES

Vizitele delegației Sovietului Suprem al U.R.S.S. Recepție la ambasada U.R.S.S.

Ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Uniunii Sovietice în R.P. Romîni, I. K. Jegalin a oferit joi seara o recepție în salaonele ambasadei, în cinstea delegației Sovietului Suprem al U.R.S.S. care ne vizitează țara. Au luat parte tovarășii Alexandru Drăghici, Dumitru Coliu, Ștefan Voitec, membri ai C.C. al P.M.R., ai Consiliului de Stat și ai guvernului, deputați ai Marii Adunări Naționale reprezentanți ai conducerii Ministerului Afacerilor Externe, conducătorii ai unor instituții centrale și organizații obștești, oameni de știință, artiști și cultura, generali, ziaristi. Au participat șefii ai unor

Informații

Ambasadorul Greciei în R.P. Romîni, Alexandru Ciomancu, a oferit joi o recepție cu prilejul turneului Teatrului din Pireu în țara noastră. Au participat Dumitru Popescu, vicepreședinte al Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă, reprezentanți ai Ministerului Afacerilor Externe, oameni de cultură și artă, ziaristi.

Joi seara a avut loc în sala Ateului R. P. Romine un simpozion intitulat „România pe glob — ieri și azi”. Pop Simion, vicepreședinte al Uniunii Scriitorilor din R. P. Romîni, Titus Cristorescu, secretarul al Camerei de Comerț a R. P. Romine și Ioan Grigorescu, scriitor cu vorbit despre prestigiul de care se bucură în întreaga Republică Populară Romîni. (Agerpres)

La Institutul de fizică atomică

Joi dimineața, membrii delegației Sovietului Suprem al U.R.S.S. însoțiți de Anton Moiseescu, vicepreședinte al Marii Adunări Naționale și Anton Breitenhofer, membru al Consiliului de Stat, au vizitat Institutul de fizică atomică. Aici, oaspeții au fost întâmpinați de acad. Horia Hulubei, directorul institutului și de membri ai colectivului de conducere al acestui important centru de cercetări științifice. (Agerpres)

Construcțiile zootehnice — gata la timp!

(Urmare din pag. 1-a) buind astfel la scurtarea timpului de lucru. Exemplul acestei gospodării agricole colective a fost urmat și de colectivități din comunele Dubrava, Gheorgheni, Mănești. În alte părți însă, așa cum am arătat, construirea adăposturilor necesare animalelor proprietate obștească este mult rămasă în urmă. Planul gospodăriei colective din Ciuplănița, de exemplu, prevede construirea a două grajduri pentru câte 200 de capete de vite mari fiecare, a unui salvan pentru 400 de oi și a unei hale pentru păsări. Din toate acestea a fost terminată pînă acum numai hala. Unul din grajduri e „gata”, dar mai trebuie finisat, li mai trebuie uși, ferestre. Deocamdată aici au fost îngrămădite toate cornutele gospodăriei, pentru că cel de a: doilea grajd nu s-a terminat încă zidăria. Construcția saivanului nu a început. Tovarășii din consiliu de conducere al gospodăriei, cu care am stat de vorbă, pun aceste întârzieri pe seama lipsei de timp și de materiale. Lipsa de timp se datorează faptului că s-a tărăgănat procurarea materialelor necesare și a lucrărilor propriu-zise de construcție toate acestea aglomerîndu-se acum. Și nici acum nu se lucrează în ritmul posibil, cu toate că muncile din am stat de vorbă, pun aceste întârzieri pe seama lipsei de timp și de materiale. Lipsa de timp se datorează faptului că s-a tărăgănat procurarea materialelor necesare și a lucrărilor propriu-zise de construcție toate acestea aglomerîndu-se acum. Și nici acum nu se lucrează în ritmul posibil, cu toate că muncile din am stat de vorbă, pun aceste întârzieri pe seama lipsei de timp și de materiale. Lipsa de timp se datorează faptului că s-a tărăgănat procurarea materialelor necesare și a lucrărilor propriu-zise de construcție toate acestea aglomerîndu-se acum. Și nici acum nu se lucrează în ritmul posibil, cu toate că muncile din am stat de vorbă, pun aceste întârzieri pe seama lipsei de timp și de materiale. Lipsa de timp se datorează faptului că s-a tărăgănat procurarea materialelor necesare și a lucrărilor propriu-zise de construcție toate acestea aglomerîndu-se acum. Și nici acum nu se lucrează în ritmul posibil, cu toate că muncile din am stat de vorbă, pun aceste întârzieri pe seama lipsei de timp și de materiale. Lipsa de timp se datorează faptului că s-a tărăgănat procurarea materialelor necesare și a lucrărilor propriu-zise de construcție toate acestea aglomerîndu-se acum. Și nici acum nu se lucrează în ritmul posibil, cu toate că muncile din am stat de vorbă, pun aceste întârzieri pe seama lipsei de timp și de materiale. Lipsa de timp se datorează faptului că s-a tărăgănat procurarea materialelor necesare și a lucrărilor propriu-zise de construcție toate acestea aglomerîndu-se acum. Și nici acum nu se lucrează în ritmul posibil, cu toate că muncile din am stat de vorbă, pun aceste întârzieri pe seama lipsei de timp și de materiale. Lipsa de timp se datorează faptului că s-a tărăgănat procurarea materialelor necesare și a lucrărilor propriu-zise de construcție toate acestea aglomerîndu-se acum. Și nici acum nu se lucrează în ritmul posibil, cu toate că muncile din am stat de vorbă, pun aceste întârzieri pe seama lipsei de timp și de materiale. Lipsa de timp se datorează faptului că s-a tărăgănat procurarea materialelor necesare și a lucrărilor propriu-zise de construcție toate acestea aglomerîndu-se acum. Și nici acum nu se lucrează în ritmul posibil, cu toate că muncile din am stat de vorbă, pun aceste întârzieri pe seama lipsei de timp și de materiale. Lipsa de timp se datorează faptului că s-a tărăgănat procurarea materialelor necesare și a lucrărilor propriu-zise de construcție toate acestea aglomerîndu-se acum. Și nici acum nu se lucrează în ritmul posibil, cu toate că muncile din am stat de vorbă, pun aceste întârzieri pe seama lipsei de timp și de materiale. Lipsa de timp se datorează faptului că s-a tărăgănat procurarea materialelor necesare și a lucrărilor propriu-zise de construcție toate acestea aglomerîndu-se acum. Și nici acum nu se lucrează în ritmul posibil, cu toate că muncile din am stat de vorbă, pun aceste întârzieri pe seama lipsei de timp și de materiale. Lipsa de timp se datorează faptului că s-a tărăgănat procurarea materialelor necesare și a lucrărilor propriu-zise de construcție toate acestea aglomerîndu-se acum. Și nici acum nu se lucrează în ritmul posibil, cu toate că muncile din am stat de vorbă, pun aceste întârzieri pe seama lipsei de timp și de materiale. Lipsa de timp se datorează faptului că s-a tărăgănat procurarea materialelor necesare și a lucrărilor propriu-zise de construcție toate acestea aglomerîndu-se acum. Și nici acum nu se lucrează în ritmul posibil, cu toate că muncile din am stat de vorbă, pun aceste întârzieri pe seama lipsei de timp și de materiale. Lipsa de timp se datorează faptului că s-a tărăgănat procurarea materialelor necesare și a lucrărilor propriu-zise de construcție toate acestea aglomerîndu-se acum. Și nici acum nu se lucrează în ritmul posibil, cu toate că muncile din am stat de vorbă, pun aceste întârzieri pe seama lipsei de timp și de materiale. Lipsa de timp se datorează faptului că s-a tărăgănat procurarea materialelor necesare și a lucrărilor propriu-zise de construcție toate acestea aglomerîndu-se acum. Și nici acum nu se lucrează în ritmul posibil, cu toate că muncile din am stat de vorbă, pun aceste întârzieri pe seama lipsei de timp și de materiale. Lipsa de timp se datorează faptului că s-a tărăgănat procurarea materialelor necesare și a lucrărilor propriu-zise de construcție toate acestea aglomerîndu-se acum. Și nici acum nu se lucrează în ritmul posibil, cu toate că muncile din am stat de vorbă, pun aceste întârzieri pe seama lipsei de timp și de materiale. Lipsa de timp se datorează faptului că s-a tărăgănat procurarea materialelor necesare și a lucrărilor propriu-zise de construcție toate acestea aglomerîndu-se acum. Și nici acum nu se lucrează în ritmul posibil, cu toate că muncile din am stat de vorbă, pun aceste întârzieri pe seama lipsei de timp și de materiale. Lipsa de timp se datorează faptului că s-a tărăgănat procurarea materialelor necesare și a lucrărilor propriu-zise de construcție toate acestea aglomerîndu-se acum. Și nici acum nu se lucrează în ritmul posibil, cu toate că muncile din am stat de vorbă, pun aceste întârzieri pe seama lipsei de timp și de materiale. Lipsa de timp se datorează faptului că s-a tărăgănat procurarea materialelor necesare și a lucrărilor propriu-zise de construcție toate acestea aglomerîndu-se acum. Și nici acum nu se lucrează în ritmul posibil, cu toate că muncile din am stat de vorbă, pun aceste întârzieri pe seama lipsei de timp și de materiale. Lipsa de timp se datorează faptului că s-a tărăgănat procurarea materialelor necesare și a lucrărilor propriu-zise de construcție toate acestea aglomerîndu-se acum. Și nici acum nu se lucrează în ritmul posibil, cu toate că muncile din am stat de vorbă, pun aceste întârzieri pe seama lipsei de timp și de materiale. Lipsa de timp se datorează faptului că s-a tărăgănat procurarea materialelor necesare și a lucrărilor propriu-zise de construcție toate acestea aglomerîndu-se acum. Și nici acum nu se lucrează în ritmul posibil, cu toate că muncile din am stat de vorbă, pun aceste întârzieri pe seama lipsei de timp și de materiale. Lipsa de timp se datorează faptului că s-a tărăgănat procurarea materialelor necesare și a lucrărilor propriu-zise de construcție toate acestea aglomerîndu-se acum. Și nici acum nu se lucrează în ritmul posibil, cu toate că muncile din am stat de vorbă, pun aceste întârzieri pe seama lipsei de timp și de materiale. Lipsa de timp se datorează faptului că s-a tărăgănat procurarea materialelor necesare și a lucrărilor propriu-zise de construcție toate acestea aglomerîndu-se acum. Și nici acum nu se lucrează în ritmul posibil, cu toate că muncile din am stat de vorbă, pun aceste întârzieri pe seama lipsei de timp și de materiale. Lipsa de timp se datorează faptului că s-a tărăgănat procurarea materialelor necesare și a lucrărilor propriu-zise de construcție toate acestea aglomerîndu-se acum. Și nici acum nu se lucrează în ritmul posibil, cu toate că muncile din am stat de vorbă, pun aceste întârzieri pe seama lipsei de timp și de materiale. Lipsa de timp se datorează faptului că s-a tărăgănat procurarea materialelor necesare și a lucrărilor propriu-zise de construcție toate acestea aglomerîndu-se acum. Și nici acum nu se lucrează în ritmul posibil, cu toate că muncile din am stat de vorbă, pun aceste întârzieri pe seama lipsei de timp și de materiale. Lipsa de timp se datorează faptului că s-a tărăgănat procurarea materialelor necesare și a lucrărilor propriu-zise de construcție toate acestea aglomerîndu-se acum. Și nici acum nu se lucrează în ritmul posibil, cu toate că muncile din am stat de vorbă, pun aceste întârzieri pe seama lipsei de timp și de materiale. Lipsa de timp se datorează faptului că s-a tărăgănat procurarea materialelor necesare și a lucrărilor propriu-zise de construcție toate acestea aglomerîndu-se acum. Și nici acum nu se lucrează în ritmul posibil, cu toate că muncile din am stat de vorbă, pun aceste întârzieri pe seama lipsei de timp și de materiale. Lipsa de timp se datorează faptului că s-a tărăgănat procurarea materialelor necesare și a lucrărilor propriu-zise de construcție toate acestea aglomerîndu-se acum. Și nici acum nu se lucrează în ritmul posibil, cu toate că muncile din am stat de vorbă, pun aceste întârzieri pe seama lipsei de timp și de materiale. Lipsa de timp se datorează faptului că s-a tărăgănat procurarea materialelor necesare și a lucrărilor propriu-zise de construcție toate acestea aglomerîndu-se acum. Și nici acum nu se lucrează în ritmul posibil, cu toate că muncile din am stat de vorbă, pun aceste întârzieri pe seama lipsei de timp și de materiale. Lipsa de timp se datorează faptului că s-a tărăgănat procurarea materialelor necesare și a lucrărilor propriu-zise de construcție toate acestea aglomerîndu-se acum. Și nici acum nu se lucrează în ritmul posibil, cu toate că muncile din am stat de vorbă, pun aceste întârzieri pe seama lipsei de timp și de materiale. Lipsa de timp se datorează faptului că s-a tărăgănat procurarea materialelor necesare și a lucrărilor propriu-zise de construcție toate acestea aglomerîndu-se acum. Și nici acum nu se lucrează în ritmul posibil, cu toate că muncile din am stat de vorbă, pun aceste întârzieri pe seama lipsei de timp și de materiale. Lipsa de timp se datorează faptului că s-a tărăgănat procurarea materialelor necesare și a lucrărilor propriu-zise de construcție toate acestea aglomerîndu-se acum. Și nici acum nu se lucrează în ritmul posibil, cu toate că muncile din am stat de vorbă, pun aceste întârzieri pe seama lipsei de timp și de materiale. Lipsa de timp se datorează faptului că s-a tărăgănat procurarea materialelor necesare și a lucrărilor propriu-zise de construcție toate acestea aglomerîndu-se acum. Și nici acum nu se lucrează în ritmul posibil, cu toate că muncile din am stat de vorbă, pun aceste întârzieri pe seama lipsei de timp și de materiale. Lipsa de timp se datorează faptului că s-a tărăgănat procurarea materialelor necesare și a lucrărilor propriu-zise de construcție toate acestea aglomerîndu-se acum. Și nici acum nu se lucrează în ritmul posibil, cu toate că muncile din am stat de vorbă, pun aceste întârzieri pe seama lipsei de timp și de materiale. Lipsa de timp se datorează faptului că s-a tărăgănat procurarea materialelor necesare și a lucrărilor propriu-zise de construcție toate acestea aglomerîndu-se acum. Și nici acum nu se lucrează în ritmul posibil, cu toate că muncile din am stat de vorbă, pun aceste întârzieri pe seama lipsei de timp și de materiale. Lipsa de timp se datorează faptului că s-a tărăgănat procurarea materialelor necesare și a lucrărilor propriu-zise de construcție toate acestea aglomerîndu-se acum. Și nici acum nu se lucrează în ritmul posibil, cu toate că muncile din am stat de vorbă, pun aceste întârzieri pe seama lipsei de timp și de materiale. Lipsa de timp se datorează faptului că s-a tărăgănat procurarea materialelor necesare și a lucrărilor propriu-zise de construcție toate acestea aglomerîndu-se acum. Și nici acum nu se lucrează în ritmul posibil, cu toate că muncile din am stat de vorbă, pun aceste întârzieri pe seama lipsei de timp și de materiale. Lipsa de timp se datorează faptului că s-a tărăgănat procurarea materialelor necesare și a lucrărilor propriu-zise de construcție toate acestea aglomerîndu-se acum. Și nici acum nu se lucrează în ritmul posibil, cu toate că muncile din am stat de vorbă, pun aceste întârzieri pe seama lipsei de timp și de materiale. Lipsa de timp se datorează faptului că s-a tărăgănat procurarea materialelor necesare și a lucrărilor propriu-zise de construcție toate acestea aglomerîndu-se acum. Și nici acum nu se lucrează în ritmul posibil, cu toate că muncile din am stat de vorbă, pun aceste întârzieri pe seama lipsei de timp și de materiale. Lipsa de timp se datorează faptului că s-a tărăgănat procurarea materialelor necesare și a lucrărilor propriu-zise de construcție toate acestea aglomerîndu-se acum. Și nici acum nu se lucrează în ritmul posibil, cu toate că muncile din am stat de vorbă, pun aceste întârzieri pe seama lipsei de timp și de materiale. Lipsa de timp se datorează faptului că s-a tărăgănat procurarea materialelor necesare și a lucrărilor propriu-zise de construcție toate acestea aglomerîndu-se acum. Și nici acum nu se lucrează în ritmul posibil, cu toate că muncile din am stat de vorbă, pun aceste întârzieri pe seama lipsei de timp și de materiale. Lipsa de timp se datorează faptului că s-a tărăgănat procurarea materialelor necesare și a lucrărilor propriu-zise de construcție toate acestea aglomerîndu-se acum. Și nici acum nu se lucrează în ritmul posibil, cu toate că muncile din am stat de vorbă, pun aceste întârzieri pe seama lipsei de timp și de materiale. Lipsa de timp se datorează faptului că s-a tărăgănat procurarea materialelor necesare și a lucrărilor propriu-zise de construcție toate acestea aglomerîndu-se acum. Și nici acum nu se lucrează în ritmul posibil, cu toate că muncile din am stat de vorbă, pun aceste întârzieri pe seama lipsei de timp și de materiale. Lipsa de timp se datorează faptului că s-a tărăgănat procurarea materialelor necesare și a lucrărilor propriu-zise de construcție toate acestea aglomerîndu-se acum. Și nici acum nu se lucrează în ritmul posibil, cu toate că muncile din am stat de vorbă, pun aceste întârzieri pe seama lipsei de timp și de materiale. Lipsa de timp se datorează faptului că s-a tărăgănat procurarea materialelor necesare și a lucrărilor propriu-zise de construcție toate acestea aglomerîndu-se acum. Și nici acum nu se lucrează în ritmul posibil, cu toate că muncile din am stat de vorbă, pun aceste întârzieri pe seama lipsei de timp și de materiale. Lipsa de timp se datorează faptului că s-a tărăgănat procurarea materialelor necesare și a lucrărilor propriu-zise de construcție toate acestea aglomerîndu-se acum. Și nici acum nu se lucrează în ritmul posibil, cu toate că muncile din am stat de vorbă, pun aceste întârzieri pe seama lipsei de timp și de materiale. Lipsa de timp se datorează faptului că s-a tărăgănat procurarea materialelor necesare și a lucrărilor propriu-zise de construcție toate acestea aglomerîndu-se acum. Și nici acum nu se lucrează în ritmul posibil, cu toate că muncile din am stat de vorbă, pun aceste întârzieri pe seama lipsei de timp și de materiale. Lipsa de timp se datorează faptului că s-a tărăgănat procurarea materialelor necesare și a lucrărilor propriu-zise de construcție toate acestea aglomerîndu-se acum. Și nici acum nu se lucrează în ritmul posibil, cu toate că muncile din am stat de vorbă, pun aceste întârzieri pe seama lipsei de timp și de materiale. Lipsa de timp se datorează faptului că s-a tărăgănat procurarea materialelor necesare și a lucrărilor propriu-zise de construcție toate acestea aglomerîndu-se acum. Și nici acum nu se lucrează în ritmul posibil, cu toate că muncile din am stat de vorbă, pun aceste întârzieri pe seama lipsei de timp și de materiale. Lipsa de timp se datorează faptului că s-a tărăgănat procurarea materialelor necesare și a lucrărilor propriu-zise de construcție toate acestea aglomerîndu-se acum. Și nici acum nu se lucrează în ritmul posibil, cu toate că muncile din am stat de vorbă, pun aceste întârzieri pe seama lipsei de timp și de materiale. Lipsa de timp se datorează faptului că s-a tărăgănat procurarea materialelor necesare și a lucrărilor propriu-zise de construcție toate acestea aglomerîndu-se acum. Și nici acum nu se lucrează în ritmul posibil, cu toate că muncile din am stat de vorbă, pun aceste întârzieri pe seama lipsei de timp și de materiale. Lipsa de timp se datorează faptului că s-a tărăgănat procurarea materialelor necesare și a lucrărilor propriu-zise de construcție toate acestea aglomerîndu-se acum. Și nici acum nu se lucrează în ritmul posibil, cu toate că muncile din am stat de vorbă, pun aceste întârzieri pe seama lipsei de timp și de materiale. Lipsa de timp se datorează faptului că s-a tărăgănat procurarea materialelor necesare și a lucrărilor propriu-zise de construcție toate acestea aglomerîndu-se acum. Și nici acum nu se lucrează în ritmul posibil, cu toate că muncile din am stat de vorbă, pun aceste întârzieri pe seama lipsei de timp și de materiale. Lipsa de timp se datorează faptului că s-a tărăgănat procurarea materialelor necesare și a lucrărilor propriu-zise de construcție toate acestea aglomerîndu-se acum. Și nici acum nu se lucrează în ritmul posibil, cu toate că muncile din am stat de vorbă, pun aceste întârzieri pe seama lipsei de timp și de materiale. Lipsa de timp se datorează faptului că s-a tărăgănat procurarea materialelor necesare și a lucrărilor propriu-zise de construcție toate acestea aglomerîndu-se acum. Și nici acum nu se lucrează în ritmul posibil, cu toate că muncile din am stat de vorbă, pun aceste întârzieri pe seama lipsei de timp și de materiale. Lipsa de timp se datorează faptului că s-a tărăgănat procurarea materialelor necesare și a lucrărilor propriu-zise de construcție toate acestea aglomerîndu-se acum. Și nici acum nu se lucrează în ritmul posibil, cu toate că muncile din am stat de vorbă, pun aceste întârzieri pe seama lipsei de timp și de materiale. Lipsa de timp se datorează faptului că s-a tărăgănat procurarea materialelor necesare și a lucrărilor propriu-zise de construcție toate acestea aglomerîndu-se acum. Și nici acum nu se lucrează în ritmul posibil, cu toate că muncile din am stat de vorbă, pun aceste întârzieri pe seama lipsei de timp și de materiale. Lipsa de timp se datorează faptului că s-a tărăgănat procurarea materialelor necesare și a lucrărilor propriu-zise de construcție toate acestea aglomerîndu-se acum. Și nici acum nu se lucrează în ritmul posibil, cu toate că muncile din am stat de vorbă, pun aceste întârzieri pe seama lipsei de timp și de materiale. Lipsa de timp se datorează faptului că s-a tărăgănat procurarea materialelor necesare și a lucrărilor propriu-zise de construcție toate acestea aglomerîndu-se acum. Și nici acum nu se lucrează în ritmul posibil, cu toate că muncile din am stat de vorbă, pun aceste întârzieri pe seama lipsei de timp și de materiale. Lipsa de timp se datorează faptului că s-a tărăgănat procurarea materialelor necesare și a lucrărilor propriu-zise de construcție toate acestea aglomerîndu-se acum. Și nici acum nu se lucrează în ritmul posibil, cu toate că muncile din am stat de vorbă, pun aceste întârzieri pe seama lipsei de timp și de materiale. Lipsa de timp se datorează faptului că s-a tărăgănat procurarea materialelor necesare și a lucrărilor propriu-zise de construcție toate acestea aglomerîndu-se acum. Și nici acum nu se lucrează în ritmul posibil, cu toate că muncile din am stat de vorbă, pun aceste întârzieri pe seama lipsei de timp și de materiale. Lipsa de timp se datorează faptului că s-a tărăgănat procurarea materialelor necesare și a lucrărilor propriu-zise de construcție toate acestea aglomerîndu-se acum. Și nici acum nu se lucrează în ritmul posibil, cu toate că muncile din am stat de vorbă, pun aceste întârzieri pe seama lipsei de timp și de materiale. Lipsa de timp se datorează faptului că s-a tărăgănat procurarea materialelor necesare și a lucrărilor propriu-zise de construcție toate acestea aglomerîndu-se acum. Și nici acum nu se lucrează în ritmul posibil, cu toate că muncile din am stat de vorbă, pun aceste întârzieri pe seama lipsei de timp și de materiale. Lipsa de timp se datorează faptului că s-a tărăgănat procurarea materialelor necesare și a lucrărilor propriu-zise de construcție toate acestea aglomerîndu-se acum. Și nici

Fetele — utemiste harnice

arante și îndemnatice fetele de pe noi, din Rădăuți. Bundțele cu flori ca din grădina, de crezi că-s vîi, nu mai sînt de mult singura fală a hărniciei lor. La Calafindești, Arbore, la Vicov, la Mănești și în multe alte gospodării, pe fete le întilnești în rîndul crescătorilor de animale frumuse, printre cei mai harnici colectiviști care, muncind fără prag, au smuls pămîntului rodul care umple acum hambarele colective. Patru mii de utemiste avem în raion și greu îți vine să nu spui despre fiecare o vorbă bună. Fetele s-au dovedit a fi, prin talentul și priceperea lor, sufletul activității de la căminele culturale și coliturile roșii ale G.A.C. De aceea, acim în prag de iarnă, cînd se deschid largi posibilități pentru o bogată activitate cultural-educativă și vine să vă împărțăm în zîmbetul de față ceva din experiențele dobîndite de organizațiile noastre U.T.M. în antrenarea fetelor la aceste activități.

ha. Merită a fi evidențiate fetele din Fălcău, Putna, Mărginea, Horodnicu, Mănești, care au plantat mari suprafețe, alii în fondul forestier și în afara fondului forestier.

Zilele înfrumusețării comunelor și gospodăriilor colective, organizate săptămînal, în perioada primăverii, au constituit de asemenea, un bun prilej pentru antrenarea fetelor la activitatea obștească. Un mare număr de fete din comunele Dornesti, Vicov, Arbore și altele au văruit și pavozat sediile G.A.C., au văruit balustradele, pomii, au ad-

Viața de organizație

menajat grădinițe de flori. Activitatea cultural-sportivă ne-a oferit de asemenea largi posibilități pentru a cuprinde cit mai multe fete în sfera de muncă politico-educativă a organizațiilor U.T.M. Cîteva cifre sînt edificatoare. În cele 22 formații artistice, activează aproape 2.000 fete. La Spartachadza de vară a tineretului din acest an au participat 5.883 fete. A crescut de asemenea, numărul fetelor ce participă la serile literare, recenzii, simpozioane conferințe etc.

Impreună cu comisiile de fete, am organizat în raion 32 de cercuri de miini îndemnatice, 18 cercuri de croitorie, 25 cercuri cusături naționale.

Antrenarea fetelor la aceste activități a creat, așa cum spuneam, largi posibilități pentru pregătirea și atragerea lor în rîndul organizațiilor U.T.M. În raionul nostru de la începutul anului și pînă acum au fost primite în rîndurile organizațiilor U.T.M. aproape 500 tinere fete. Avem acum în raion peste 4.000 utemiste. Primirea în rîndul organizațiilor noastre a unui număr mare de fete a făcut să crească și mai mult influența și rolul Uniunii Tineretului Muncitor în rîndul tinerelor colectiviste, al fetelor.

O experiență pozitivă au acumulat în această privință organizațiile U.T.M. din comunele Vicov de Sus, Arbore, Călinești, Eherste, Calafindești. Așa, de pildă, în comuna Vicov de Sus, jumătate din cei peste 500 membri ai

organizației sînt fete, un mare număr fiind primite în U.T.M. chiar în acest an. 90 de fete fac acum parte din formațiile artistice. Cu peste 100 de fete s-au format grupe de studiere a Statutului U.T.M. De cîteva ori în cadrul adunărilor generale U.T.M. s-au organizat discuții despre comportarea în societate. În comuna Arbore organizația U.T.M. a dobîndit o bună experiență în dezvoltarea la fete a gustului și interesului pentru citirea literaturii, prin numeroasele cercuri de citit organizate.

Rezultatele bune obținute nu ne împiedică însă să vedem neajunsurile care se mai manifestă încă în munca organizațiilor noastre. Așa, de pildă, deși organizațiile s-au ocupat de mobilizarea unui număr mare de fete la activitățile culturale și de folos obște, preocuparea multora s-a oprit aci. Din această pricină, numărul fetelor primite în organizație în această perioadă este mult prea mic față de numărul fetelor antrenate în activitățile obștești și culturale-sportive. Ceea ce am realizat este un lucru bun dar numai în "inec"; îmbunătățindu-ne stitul de muncă, avem dator să ajutăm mai mult și mai calificat organizațiile U.T.M. În acest sens am luat, acum, cîteva măsuri. Astfel, în perioada de iarnă, pe lângă formele de învățămînt politic U.T.M., vor fi organizate și vor funcționa un număr însemnat de cercuri ale naturărilor și grupe de studiere a Statutului U.T.M. Vor fi organizate și un număr mare de cercuri de țesături, artă culinară, croitorie. Ne vom strădui să ajutăm organizațiile U.T.M. să folosească acest prilej pentru a desfășura o mai susținută muncă politică pentru pregătirea și atragerea fetelor în rîndul U.T.M. Pe rîndurile de iarnă ne oferim, de asemenea, mai mult cu oricînd, posibilitatea să mobilizăm un număr mai mare de fete în activitățile culturale-educative organizate la bibliotecile și căminele culturale.

În vederea generalizării experienței pozitive acumulate, comitetul nostru raional își propune să organizeze o plenară a sa care să discute munca organizațiilor U.T.M. pentru atragerea fetelor la viața de organizație, la activitatea obștească.

MIRCEA STURZA
prim secretar al Comitetului raional U.T.M. Rădăuți

G.A.S. Traian, raionul Bacău. Din anul 1959 și pînă în toamna aceasta, pe dealurile Godovanei au fost executate plantări de pomi pe 240 ha. Anul acesta gospodăria a executat cu mijloace mecanizate terasări pe o suprafață de 100 ha ce urmează a fi plantate cu meri, peri, gului și vișini, în toamna aceasta și în primăvară. În fotografie: lucrări de plantare a puieților, în terasă.

Foto: AGERPRES

DIN POSTA DE IERI

Își ridică nivelul calificării profesionale

La Atelierele de reparat material rulant din Ploiești își desfășoară activitatea 22 de cursuri pentru ridicarea calificării profesionale a muncitorilor. La două dintre acestea frecventează personalul tehnico-administrativ. În total, ele cuprind aproape 600 de muncitori tineri și virșnici.

Lecețiile ținute de către ingineri și tehnicieni cu o înaltă calificare sînt întocmite pe baza unei programe analitice dinaintea stabilită și ele sînt legate de specificul fiecărui loc de muncă, de problemele ce le ridică producția în general, dîndu-se astfel cursanților posibilitatea să-și însușea-

scă cunoștințele noi și să muncească deci mai bine.

Printre cursurile care-și desfășoară activitatea cu cele mai bune rezultate sînt cele frecventate de cazanji, sudori, lăcătuși și lăcătuși-întreținere mașini unelte.

Însușindu-și cele predate la cursuri și aplicîndu-le în procesul de producție, lăcătușii Răduță Tudor, Nicolescu Atanase, Iordache Gheorghe, Vasile Gh. Ion, sudorii Ionidă Ștefan, Sîntoneanu Gh. și cazanjiul Ivan Ștefan și Burlacu Nicolae, obțin zi de zi rezultate tot mai bune în producție. Ei se numără printre fruntașii în întrecerea socialistă din întreprinderea noastră

nase, Iordache Gheorghe, Vasile Gh. Ion, sudorii Ionidă Ștefan, Sîntoneanu Gh. și cazanjiul Ivan Ștefan și Burlacu Nicolae, obțin zi de zi rezultate tot mai bune în producție. Ei se numără printre fruntașii în întrecerea socialistă din întreprinderea noastră

MIREA IONEL
tehnician

Excursie de studiu

De curînd conducerea Școlii medii din Deva, secția pedagogică, a organizat cu elevii din anul V și VI o excursie de studiu în comuna Șugag, raionul Sebeș. Aici elevii au luat cunoștință de metodele folosite de corpul didactic al școlii de a pregădi pe cei care lucrează în activitatea de colaborare între școală și familiile copiilor.

Vizitînd învățătorii, au vizitat în zilele următoare, Fabrica de tricotaje „Sebeșul”, Fabrica de hîrtie „1 Mai” din com-

una Petrești și G.A.C. „6 Martie” din comuna Ciinic unde au studiat procesul de producție, condițiile optime de muncă create în amii de democrație populară, viața nouă a colectivităților.

Elevii secției pedagogice s-au însoțit din excursie înarmați cu noi cunoștințe necesare viitoarei lor profesii.

SIMEDREA ION BORA PETRU
— elevi —

Un nou vas lansat la apă

Acum cîteva zile, constructorii navali din Brăila au lansat la apă un nou șlep de 1700 de tone. Acesta este al 6-lea șlep de acest fel construit aici în cursul acestui an.

Întrecerea socialistă care se desfășoară, a mobilizat întregul colectiv al șantierului în lupta pentru terminarea construcției acestui șlep mai înainte de termenul fixat. Astfel, s-a reușit ca timpul de construcție să fie redus cu 15 zile.

În momentul contactului acestui vas cu apa, am putut citi o mare bucurie pe fețele constructorilor de nave Gheorghe Sandu, Alecu Hristofondis, Mihalea Vidis, precepți responsabilii de brigăzi.

În curînd, după ce lucrările de finisare vor fi încheiate, vasul va fi predat beneficiarului pentru a fi pus în exploatare.

ELENA IOAN
muncitoare

In Editura politică a apărut:
Să ne cunoaștem patria socialistă
In ajutorul celor care studiază în învățămîntul politic U.T.M. de la orașe.
336 pag. 4,50 lei

Coloquiul internațional privind utilizarea betoanelor

Joi dimineața, la Institutul de fizică atomică al Academiei R. P. Jugoslaviei, au deschis lucrările coloquiului internațional privind construcția și utilizarea betoanelor.

La lucrări iau parte oameni de știință din R. D. Germană, R.F.F. Jugoslaviei, R. P. Polonia, R. P. Ungară, Uniunea Sovietică și din țara noastră.

În cadrul lucrărilor coloquiului se va face un schimb de experiență în problemele ridicate de construcția și folosirea acceleratoarelor de acest tip. Vor fi discutate probleme legate de utilizarea betoanelor în cercetări din domeniul fizicii nucleare, aplicațiile lor în industrie, în controlul calității pieselor metalice groase, precum și în medicină la tratamentul unor tumori.

Lucrările coloquiului continuă pînă în ziua de 20 noiembrie.

(Agerpres)

Uzina „Electronica” din București. În atelierul de proiectare, inginerii Elena Dănilă, proaspăt absolventă, discutînd cu desenatorul tehnic Doina Lazarevic și Leșia Popa detaliile de proiectare a unui receptor stereofonic

Foto: AGERPRES

Culegeri de artă plastică

Ediția Meridian, a înțeles, de curînd, apariția unei serii de albume despre „Mășterii artei românești”.

Primele trei volume ale colecției — Luchian, Steriadi, Ciucureanu — se află în librării. Sînt niște cărți nu prea mari, îdiate într-un format mai puțin înalt, dar foarte plăcut și încă păstrează încă toate posibilitățile minunate de integrare a reproducerii în text.

Răsfoind cărțile, căpătăm convingerea că albumele acestea sînt nu numai lucrări de artă ci și cărți de artă, cărți de cultură. Se simte strădania tuturor celor care le-au realizat — începînd cu autorii textelor și terminînd cu cei care le-au legat — de a da o carte care să fie și foarte frumoasă.

Fără îndoială, o carte de artă nu exclude vizita la muzeu. Dar ea aduce un plus de informații, dîndu-ne coordonatele necesare înțelgerii operei artistului plastic.

Primele trei volume ale colecției, demonstrînd că au realizat, au pornit de la ideea de a ne da o culegere de studii ilustrate despre realizările pregnante ale realismului în pictura românească modernă. Volumul despre Luchian, urmează prezența sentimentului de dragoste pentru om și participare la suferințele omului simplu în opera pictorială. Jean Al. Steriadi este, în prezentarea lui Mirecea, Decartistul care a rămas consecvent pe pozițiile realismului. Imaginea lui Steriadi — pictura se completează prin prezentarea lui Steriadi, desenator de mare vervă.

Opera lui Ciucureanu este o temă de acad. G. Opreșcu, care urmărește evoluția acestui mare pictor către excepționalele realizări picturale din ultimii ani.

Toate volumele sînt însoțite de o cronologie foarte folositoare pentru plasarea în timp a operei artistului și de o listă de reproducere, care indică locul unde se află originalul.

Următoarele volume sînt sub tipar. Ele sînt dedicate lui Gheorghe Petrașcu și Ion Jalea.

MARIANA CELAC

La biblioteca Facultății de chimie a Universității „Al. I. Cuza” din Iași

Foto: N. STELORIAN

„RISIPITORII” de Marin Preda

Silvian Iosifescu

Voluntățile romane ale lui Marin Preda debutează problema cardinale ale vieții noastre actuale, cu o caracteristică putere analitică și evidentă.

Interesul evident față de chestiunile etice o dovedește maturitatea pentru literatură noastră de azi — și mai cu seamă pentru proză. Procesul de desăvîrșire a clădirii socialismului se răsfîrînge pe planurile felurite ale vieții de conștiință. Știm că fărîngerea conștiinței și relațiilor noi între oameni nu se realizează automat, ca un rezultat al transformărilor în existența socială, că e necesară o complexă acțiune educativă în care literatura își are rosturi însemnate. Problemele etice se impun atenției scriitorilor. La Marin Preda a fost mereu izbitoare îmbinarea inseparabilă a analiticului cu eticul, ca două fațete ale unui fenomen unic, căruia unomicianul a știut să-i sugereze cu discreție și pătrundere determinanțele sociale. Comportarea bizară „suicid” a lui Iie Bizomete nu e rezultatul unei predilecții psihologizante a romanțierului, ci felul de a reacționa al unui anumit caracter — în invidiu înțeles, psihologic și moral, al cuvîntului — pus în împrejurări istorice grele. Momentele se opune mentalității capitaliste cu aceeași îndrăzneală cu care înșurcă să-și salveze unitatea familiei și mica proprietate.

În „Risipitorii” problematica etică se pune în condițiile

noilor, cu datele zilelor noastre. Ca și în scrierile anterioare ale lui Marin Preda analiza și problemele morale nu sînt abstractizate, cadrul concret nu tinde să se ștergă. Riscul abstractiei a fost remarcat într-unele din schițele de acest gen ale tinerilor, schițe care par cîteodată că pornesc de la problema și nu de la plenitudinea vieții. De aceea exemplul lui Marin Preda e fertil și din acest punct de vedere. Scrierile lui are izbitoare și reflexivitate intelectuală, dar nu devine abstract, faptele nu se petrec în vag social și problemele psihologice sau morale nu devin ca-

fapt două concepții morale și de viață. Vale, Constanța, doctorul Sirbu sînt firi deosebite. Vale e enuziat și mai impulsiv, cu destulă țîrnie pentru a nu se lăsa zdrobit de un aparent eșec amoros. Constanța, mai închisă, cu mai puțină plasticitate de caracter, rămîne o vreme zdrobită de sfîrșimarea căsniciei sale cu doctorul Munteanu, are un șoc nervos, descris cu neobșnuință ascuțite analitice. Doctorul Sirbu e și el un introvertit cu mai multă

perioadă tot în aceste comune, medicii și cadrele medii sanitare au electuat aproape 42.000 de vizite la casele bolnavilor. Cifrele le merge țalmăci, și cei, dar iată că acestea pe care le-am transcris și altele care vorbesc despre asistența medicală acordată populației satorilor răspîndite pe dealurile Zeletinului au avut darul să-și încălzească pe toți cei 12 medici din promoția anului 1962 care au venit la Ajud.

Munca noilor medici a început. Sînd de vorbă la Glăvănești cu cei doi tineri proaspăt repartizați la circumscripția sanitară din această comună, discuția a fost întreruptă. Absolvenții facultății de medicină generală a Institutului medico-farmacologic din Cluj, Dumitru Alim era așteptat de o co-

lectivă. Fiecare consultație este o lecție nouă care adaugă noi cunoștințe celor învățați în facultate. Cea mai prețioasă învățătură este însă aceea pe care o dă însuși contactul cu viața, înțelegerea sa, cu problemele lui specifice. Colectivii muncesc cu trageră de inimă, G.A.C. se întărește continuu. Despre contribuția sa, tînrul medic — Dumitru Alim — stăruie cînd după ce a dat consultații pe care o consultă, cel mai potrivit stil, — ne-a mărturisit.

— Aici sîntem doi medici și șase cadre sanitare medii. Munca o soțușim în două comune: Glăvănești și Frumuseșu. Circumscripția noastră e să facem o ambuscărie medicală model. Cred că o să reușim.

Cronica literară

tinerei mijloace nelimitate de formare și auto-împlinire, le-a dat posibilitatea să investigheze și problemele morale, E un anumit unghi, o modalitate de cercetare artistică și nu împușinare sau subiectivizare.

„Risipitorii” este o carte despre tinerii intelectualii și despre căile lor în viață. Problemele etice de foarte larg interes pe care le ridică romanul — atitudinea față de localitate astfel la cîrva intelectualii tineri, cei mai mulți din muncitori. Prin-un procedeu mai complicat de construcție asupra căruia trebuie revenit, cartea urmărește mai multe personaje — pe

fermitate și putere de rezistență morală. Deceptia lui în prietenia cu Munteanu și face să treacă o anumită „prudență” a personajelor. Toate aceste trei personaje deosebite întîmplîndu-se, oamenii cu onestitate și răspundere. Vor și știu să dea, nu sînt în stare de calculare meschină. Cu firi deosebite, Gabi și Munteanu sînt prizonierii altei morale — în care se deslășesc urmele rapacității și concurenței capitaliste. Egocentric, obișnuit să primească, Gabi pretinde orice de la viața, cu aceeași impulsivitate, cu aceeași iluzie că i se cuvine, cu care obține tot în copilărie de la o mamă slabă și de la un tată prea ocupat. Doctorul

tipul de personaj care domie în carte. Marin Preda preferă personajele cu intenții ferite grave, cu înțelegerea și psihologie șomonoitoare, care nu se mulțumesc cu aparența faptelor, care caută mereu să pătrundă mai adînc spre sensul întîmplărilor și spre stările mai neprecise ale vieții de conștiință. Cit timp nu se ajunge la psihologizante grațioasă sau la deformare subiectivă, trăsătură sau fîrească pentru un prozator cu personalitate marcată. O întîlnim în zonele superioare ale literaturii. La Bezuho, Levin sau Nehliudov ai lui Tolstoi regăsim aceeași căutare onestă, aceeași absolută sinceritate față de ei și față

de alții. E atitudinea creatorilor lor. Caracterul voluntar al lui Balzac, preferința lui Sadoveanu pentru firile cu vitalitate tăcută și fermă reflectă același proces.

Pe alocuri predilecția lui Marin Preda în „Risipitorii” pentru reacția lentă și complicată poate părea excesivă, mai ales cînd se referă la raporturile mai spontane ale dragostei. Dar ea nu devine uniformizare, nu reduce personajele la aceeași mecanică, nici nu e cultivată fără semnificație. Impresie de autenticitate se desprinde din detaliu și din ansamblu. Marin Preda e dușmanul arti-

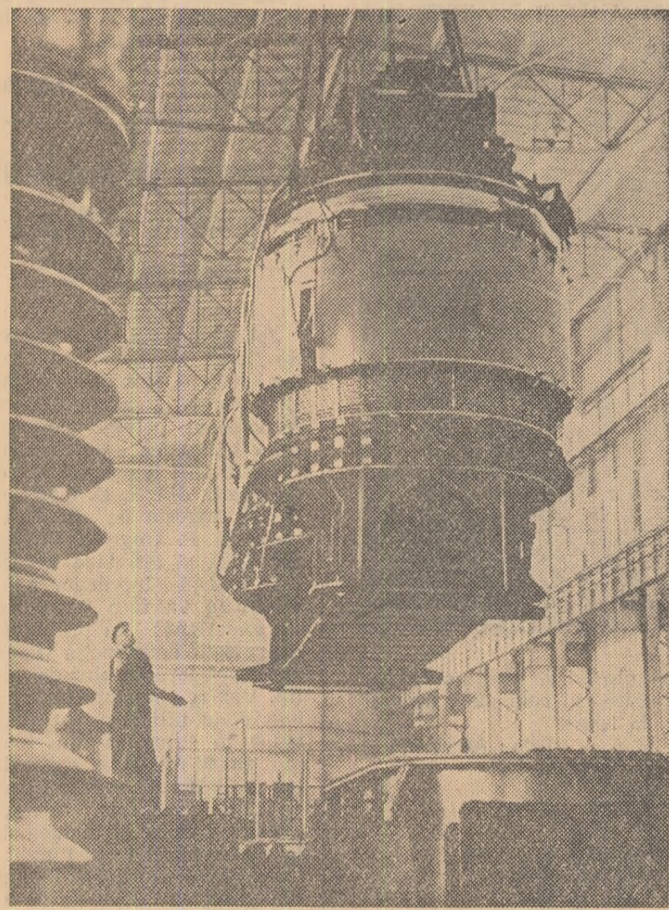
aceșii candoare și cu aceeași pasiune printr-un proces de îmbogățire culturală. Nu toate momentele sînt sondate la această adîncime. Iubirea dintre Vale și Anda sau problemele de muncă ale lui Vale sînt captoare mai puțin încheiate decât raporturile dintre Sirbu și Munteanu, ori decit drama Constanței, de pildă. Dar impresia de autenticitate e permanentă.

Construcția romanului mizează neprevăzutul și meandrelor faptelor de viață prin reveniri, ramificații sau prin punerea alături a unor serii de întîmplări care par a nu se lega cu restul, (astfel, cele referitoare la Angiel, fratele lui Vale). Cîhitorul nerăbdător poate avea impresia de arbitrar. Pînă la urmă, toate se leagă în jurul problemelor morale care constituie axa cărții. I se poate reproșa romanțierului că pagini foarte izbitoare cu lecții de răsă a directorului Jurea de rîmă neîntregite, că figuri interesante, cum e șoferul Iie Burlacu sau reprezentantul interesant — venerabilul lui Burlacu pentru Constanța — apar răsle. Dar e aici și o evidentă intenție de a scoate la iveală caracterul simfonic al lumii, faptul că viața nu pune punct.

Cu înfăptuirile sale certe și cu detaliile discutabile — dar discutabile de la un anumit nivel) în sus — „Risipitorii” reprezintă și pentru proza noastră și pentru evoluția lui Marin Preda un moment semnificativ și nou.

Unitatile
COOPERATIEI DE CONSUM din regiunea
Argeș
ASIGURĂ CITIZIIORILOR DE ORICE VIERȘĂ
CARTEA PREFERATĂ
EXPEDIERI PRIN
în fiecare Săb și ORAS

U.R.S.S. — Zaporozje: asamblarea unui transformator de mare capacitate la uzinele de transformatoare.

Cea mai mare fermă din Europa

La gospodăria experimentală de stat „Kutuzovka” (Ucraina) s-a construit o fermă care va putea aproviziona anual cu lapte un oraș cu o populație de 50.000 persoane.

Centenarul Asociației medicilor cehoslovaci

PRAGA. Cu prilejul centenarului Asociației medicilor cehoslovaci, în marea sală de expoziții din parcul de cultură și odihnă Julius Fucik din Praga, s-a deschis Congresul lucrătorilor pe tărîm medical.

La 26 noiembrie

Reîncep lucrările Comitetului celor 18 state pentru dezarmare

NEW YORK 15 (Agerpres). — După cum au declarat în ședința de miercuri după-amiază a Comitetului Politic al celei de-a 17-a sesiuni a Adunării Generale V. A. Zorin (U.R.S.S.) și A. Dean (S.U.A.), președintele Comitetului celor 18 state, acest comitet își va relua lucrările la Geneva la 26 noiembrie.

V. A. Zorin și-a exprimat părerea că Comitetul celor 18 trebuie să acorde atenția principală preîntâmpinării unui război nuclear, a lichidării bazelor străine de pe teritorii străine.

La 14 noiembrie Comitetul Politic a primit spre examinare proiectul de rezoluție modificat al R.A.U.

Proiectul cuprinde cererea de a se încheia în timpul cel mai scurt un acord cu privire la dezarmarea generală și totală, un apel adresat Comitetului celor 18 de a duce tratative în spiritul unui com-

promis constructiv, pînă la realizarea unui acord. Proiectul de rezoluție cheamă Comitetul celor 18 state pentru dezarmare să prezinte în mod periodic Adunării Generale rapoarte cu privire la activitatea lui și în orice caz, cel târziu în a doua săptămîna a lunii aprilie.

A. Dean (S.U.A.) a aprobat proiectul de rezoluție al celor 28 de țări. Reprezentantul sovietic, V. A. Zorin, a declarat că se va pronunța ulterior asupra acestui proiect.

VIZITA DELEGAȚIEI PARLAMENTARE ROMINE ÎN IUGOSLAVIA

BELGRAD 15 (Agerpres). — Corespondența specială, Delegația Marii Adunări Naționale a R. P. Romîne, care face o vizită în R.P.F. Iugoslavia, a plecat din Belgrad într-o călătorie prin țară.

În dimineața de 15 noiembrie, delegația a sosit la Zenica, centru industrial din Bosnia. Din Zenica delegația s-a îndreptat spre Sarajevo.

După-amiază, delegația a fost primită la Scupșina populară a Republicii Populare Bosnia și Herțegovina de Djuro Puzar, președintele Scupșinei. Seara, Djuro Puzar a oferit un dîncu în cinstea delegației parlamentare a R. P. Romîne.

„Limitor, încîntător, emoționant” Presa americană despre turneul ansamblului „Rapsodia Romîna”

Presa americană continuă să publice articole elogioase despre spectacolele prezentate de Ansamblul de cîntece și dansuri „Rapsodia Romîna” aflat în turneu în S.U.A.

Sub titlul „Altus aplaudă cultura”, ziarul „Altus Times-Democrat”, din orașul Altus, statul Oklahoma, scrie printre altele: „Niciodată în istoria orașului Altus n-a existat o asemenea seară emoționantă și plină de neaprevăzut ca aceea în care au evoluat faimoșii dansatori din Ansamblul folcloric romînesc și muzicienii din orchestra Barbu

Lăutaru cu a lor „Rapsodie Romîna”. După ce laudă măiestria artistică a dansatorilor romîni și pitorescul costumelor, „Altus Times-Democrat” scrie: „Spectatorii au fost uimiți și încîntați”. Ziarul consideră că pentru străin-gera legăturilor dintre popoare „trebuie folosite schimbările culturale și nu cursa înarmării cu rachete”.

Ziarul „Morning Tribune” din Mineapolis, statul Minnesota, publică, la rândul său, un articol semnat de redactorul șef, Dan Sullivan, în care își exprimă admirația față de calitatea spectacolului prezentat de ansamblul romîni. Îată cum își descrie Sullivan articolul: „Autorul acestor rînduri a suferit o lăzășie vertebrală, încercînd să sară în aer, să-și pocnească palmele la spate și să-și bată călcîiele cu mîinile. Inspirația pentru această surprinzătoare gimnastică i-a fost furnizată de spectacolul trupei romînești, Rapsodia Romîna, prezentat în orașul Mineapolis în fața a 3.000 de spectatori. Grupul de dansatori executau mișcări, care se păreau a fi înzestrate pînă de-a-întîmîna și resturile la panofii. Imitatorul acestora, însă, nu și va mai putea niciodată înnoia șireturile”.

BRAZZAVILLE - CAPITALA, ORAS, SAT

Revista sovietică „ZARUBEJOM” a publicat însemnările despre Brazzaville ale lui N. Hohlov. Reproducem, cu prescurtări, acest reportaj.

Acest mare fluviu african, croindu-și drum, a rupt în două întinderi de pămînt popularele de același popor. Numele lui este bakongo, iar limba este cunoscută sub denumirea de kikongo. După numele poporului este denumită și întreaga regiune întinsă, care cuprinde teritoriul de la Stanleypool, adică locurile situate ceva mai sus de orașul Leopoldville, unde fluviul Congo se întinde ca o mare, pînă la gurile lui. Aici, pe malul drept, se află colonia portugheză Kabinda — o enclavă minusculă în corpul Congoului.

Cîndva unii, acest teritoriu a fost rupt de coloniști în părți — franceză, belgiană și portugheză. Un număr de bakongo locuiesc în Angola și Kabinda. Dar principala masă a acestor oameni de talie mijlocie, bine legați a rămas pe malul stîng, care a fost ani de-a rîndul o colonie a Belgiei în Africa. Acolo trăiesc aproximativ 2,5 milioane de bakongo, iar pe malul drept — doar 750.000.

Apropiat și totuși departe

Într-o Republică Congo ne îndreptăm în ceaaltă Republică Congo — la Brazzaville. Vasul-ponton cu denumirea originală de „Congolia” se află în fața debarcaderului de la Leopoldville. El poate lua pe bord patru autoturisme, 10-20 bicicliști și, se pare, 100 sau chiar mai mulți pasageri. Componenta publicului este extrem de variată alfel în ce privește vîrsta, cît și

situația socială, neprezența națională.

Călătorește diplomați care doresc să bea vin francez, să guste din mincările altele, să bucătorească pariziene, dacă mă pot exprima astfel, cu înclinație oceanică: languste, calmari, creveți, mîci negre care se în țoloz, ascunzîndu-se sub spatele deosebit de larg al unui preot catolic, care își rezăimă pieptul de lupării pe balustrada uemului. Înghîțit ei oare bile de manioc?

Un ziar congolez a publicat un articol despre metodele și ajutorul cărora contrabandistii transportă diamante dintr-o Republică Congo în ceaaltă. Aceasta se face în felul următor: Negustorii cum-pără diamante extrase din provincia Kasai fabulos de bogată și înaintea plecării la Brazzaville... le înghite la micul dejun! Bucățelele de diamant le înghoară într-o cocă de manioc și le înghite pe malul stîng. Pe malul drept, după ce a trecut cu bine fluviul, are loc procesul invers... Străveșchea metodă abjectă a tuturor paraizilor care trăiesc la frontiere, înțelegînd acum pe malurile Congoului. Doamne! nimeni nu poate face nimic pentru a pune capăt acestei practici depravate a contrabandistilor.

Să ne întorcem însă la celiții pasageri. Călătorește și oameni de rînd: o slujnică cu o geantă din stăpînii, și cu geamantane goale. Stăpînii au trimis-o la Brazzaville pentru alimente. Dacă stăpînii aflat că în republica vecină un produs alimentar sau altul este mai ieftin decît la Leopoldville, el îl va cumpăra acolo și va trimite după el pe celiții mal, pe slugile sale.

Iar cîți oameni de pe bord doresc să-și viziteze rudele! Rîul a desprînt în numai un popor, cîți triburi, sale, familii. Călătorește mame pentru a-și vizita fetele care s-au căsătorit cu un „congolez francez”, după cum denumesc foștii „congolezi belgieni” pe contrații lor. Este păcat, desigur, că acești oameni nu se pot denumi unii pe alții conțeneții.

Kilometrii parcurși pe apă au rămas în urmă: în fața noastră debarcaderul de la Brazzaville. Un podet pe prea lung, cu o dușumea și piloni din lemn. Mătruzii fixează vasul cu oțoane, iar acesta, după ultimele zăbateri se oprește în fața debarcaderului cu înălțimea de 100 metri de la mal: acolo se află portul comercial.

Aceiași oameni, aceeași fizionomie, aceeași natură. Ați văzut palmerii și baobab — și ați venit la ele. Pe o ridicătură, în fața restaurantului, înfîngîndu-și în pămînt piciorul său de elefant, se înalță un baobab gigantic, iar trunzele sale sînt cîteva cîntec ca și contrații săi de pe malul stîng: ele prunghii aceleiași revinite frîște despre o viață grea și lipsită de bucurii.

Prima cunoștință

Mediat ce vă îndreptați spre orașul propriu-zis, vă învalvăie de îndată zarva precului din port, a celor care mișună în jurul vamei, a dierilor negustori, vinzătorii ambulanți, a celor care schimbă valută. Aceștia din urmă sînt cei mai impertinenți și strigă, chiar sub nasul polițiștilor, cu glas răgușit: — Bani, bani, bani!

În ceea ce privește aspectul exterior, Brazzaville rămîne în urma orașului Leopoldville: el este mai apropiat de Africa, în timp ce Leopoldville a făcut un pas mai mult spre Europa. Aici nu există piețe, străzi largi, clădiri înalte ca acelea care s-au ridicat deasupra verdelui tropical de pe celiții mal. Brazzaville-ul este mult mai modest în comparație cu contrații săi de pe malul stîng. Orașul și satul stau alături unul de altul la Brazzaville, nu se despart unul de celălalt. Dincolo de străzile centrale, de clădirile fastuoase a băncii „Société Générale” și a ambasadelor americane, nu începe, ci înfîngăz satul african. Imediat ce ieșiți marginea orașului care este, între altele fie zis, destul de convențională, nimeriți în adevărată pădure.

Sîrăzile din Brazzaville constituie o oglindire decorativă a bogățiilor țării, arînd ce se extrage, ce se exportă, ce se face comerț. Concomitent, strada este și o vitrină a sărăciei în care se zbat locuitorii Africii ecuatoriale. Îată că trec cîteva camioane cu obiecte metalice strălucitoare: ele transportă lemn care formează principala bogăție a republicii. Toate esențele lemnoase valoroase sînt exportate în străinătate. Pe obloanele unui camion stau aproximativ 10 oameni, hamali tăcuți, încrunțați. Fac impresia unor oameni istoviiți de căldură și de muncă grea, dar care au supraviețuit și sînt cu puștii încă să-și privească și pe un ule cîmp sau cîmpii — mai există încă colonialism care stoarcă omul chier în fărîle proclamate drept suverane.

Satul nu aduce abundență la Brazzaville. Aici se scurge ceea ce a fost rupt familiilor, copiilor, dar care trebuie neapărat vîndut și ceea ce poate fi transformat în bani alți de necesari în gospodăria țărănească. În oraș sînt adesea capre, vaci, sînt adesea coșuri sau transportate pe bicicletele găsiți, care fac din cauza căldurii insuportabile și de aceea par că s-au împăcat cu soarta lor.

Totul este amestecat aici și europeni cu africani și Africa cu Europa în cel mai larg înțeles al cuvîntului. Așa zisa „unire” între locuitorii bășinăși și francezi, unii apologeti ai colonialismului renăscînd o amintire într-un mod destul de original. De pildă, capitala și întreaga firmă de pămînt francezului, dar în ea lucrează congolezi. Îată o dovadă în favoarea că alții și negrii din fostele colonii franceze lucrează, chipurile, împreună... umăr la umăr.

Rezultatul este următorul: în economie, o poziție dominantă absolută ocupă capitalul francez. Legile locale, republicane, acordă monopolurilor străine avantaje importante. Acestea sînt gata să smulgă nu trei, așa cum s-a înflămplat înaintea independenței, ci cinci pînă la zece procente din congolezul transparent, venic grăbii spre locul de muncă și întotdeauna înaintea împărțirea justă a veniturilor. An de an cresc impozitele. Statistica, dacă ea ar fi fost pe marelui locuitorilor străine independente, ar produce a mulțora mullora un soc. În ultimii 12 ani, cele mai diferite impozite și taxe s-au mărit de peste 4 ori. Pentru mine este extrem de evidentă falsitatea calculului colonialiste care afirmă că diferența în ce privește venitul unui congolez și al unui francez se exprimă în cifrele 1:6. Nu, este o falsitate grosolană. În realitate această diferență trebuie mărită de 10 ori.

O poartă comodă

Brazzaville însoamnă ceea mullora mai mult decît capitala Republicii Congo. Franța oficială miza și continuă să mizeze pe acest oraș. El joacă un rol deosebit în sistemul ei de „teritorii de peste mări”. Este suficient să se arate că în întreaga Africa ecuatorială nu există un post de radio alifer de puternic ca acela de care dispune orașul de pe malul drept al Congoului. Este un deosebit avantaj al agenției „France Presse” pe pămîntul african. Postul de radio Brazzaville este cel mai informat, și probabil cel mai activ și operativ din sistemele de servicii-radio ale țării de pe continent. Imi amintesc de cazuri cînd evenimentele importante care au avut loc la Leopoldville, au fost mai întii relateate și comentate tocmai la Brazzaville.

Postul de radio, zărele, poliției din Brazzaville sînt folosii de colonialiști uneori nu fără succes. Un exemplu convingător îl constituie relațiile cu separatistii din provincia Katanga. Nu rareori, zărele locale publică fotografii care prezintă pe președintele republicii și pe „premierul” Chombe înfrății. Acesta din urmă, în momente critice, venea în grabă din Elisabethville, pe malul drept al Congoului și se slăuia cu poliției de frunte din Brazzaville în probleme a căror esență pînă acum nimeni nu este în stare să o determine.

Oricum s-ar fi întîmplat lucrurile, pentru observatorii internaționali nu este prea limpede de ce vîrul președintelui Joseph Kasavubu este, cel puțin în vorbă, l-a stigmatizat pe șeful de stat și a primit într-un mod extrem de amabil pe satul slugilor companiei monopoliste „Union minière”.

Intr-adevăr, Brazzaville constituie o poartă comodă pentru colonialiștii francezi, pe care aceștia, în funcție de situație, o deschid sau o închid ermetic. În vara anulului 1960, prin Brazza — după cum este denumită prescurtat această capitală — s-a scurs un torrent de refugiați din Leopoldville. Aeroportul din Brazzaville este marșrutul mult al unor importante operații coloniale care s-au transformat, deseori, în adevărate aventuri împotriva popoarelor africane. Franța-Brazza-Katanga — pe această cale au venit „ultra” francezi în Katanga, în ajutorul lui Chombe. Pînă acum, cea mai mare parte a mărfurilor de contrabandă s-au coasă din provinciile Kivu, Kasai, Katanga, care fac parte din Republica Congo vecină, se îndreaptă spre Brazzaville.

Brazzaville de astăzi dominează în mod grăitor legea crudă a jefitorilor colonialiști. Brazzaville este mizer, desolat, cînduldat în praf — el este așa după cum ni se înfîngăză congolezii de pe malul drept. La Brazzaville, populația ba crește, ba descrește. De aceea într-un ghid se poate găsi că populația Brazzaville-ului este de 100.000, iar în altul este vorba de 36.000. De ce această diferență?

Locuitorilor satelor li se pare că înăbuie să-și încerce norocul în oraș, că acolo vor reuși să cîștige o bucată de pînă. La oraș însă, o duc mai prost decît la țară. Atunci, se întorc în provincie. Îată fluxurile și refluxurile populației sărace, a cărei durată medie a vieții depășește abia 30 de ani...

Iar fluviul Congo își duce cu o agilitate nepotitivă apelo spre ocean, le izbete de pietre. În praguri s-au oprit iulpine de erbori puternice, dezrădăcină în fiele de lurtună, fie de presiunea apei în timpul ploilor torrențiale tropicale. Este necesar ca ținuturile să se dezrădăcine din nou, să spumage apele și să măture pilonii putrezi ai giganților înfrînți.

Deci și Congo așteaptă o lurtună! O așteaptă și pe malul stîng, și pe cel drept.

Dineu oferit în cinstea delegațiilor străine la Congresul P. C. Bulgar

SOFIA — La 14 noiembrie Comitetul Central al Partidului Comunist Bulgar a oferit un dineu în cinstea delegațiilor partidelor comuniste și muncitorești la Congresul al VIII-lea al Partidului Comunist Bulgar. La dineu, au luat cuvîntul Todor Jivkov, prim-

secretar al C.C. al Partidului Comunist Bulgar, M. A. Suslov, membru al Prezidiului C.C. și secretar al C.C. al P.C.U.S., conducătorul delegației P.C.U.S., reprezentantul Partidului Comunist din Finlanda, soții partidelor frățești din Guineea, Indonezia, Chile,

PE SCURT De scurt PE SCURT

MOSCOVA — În legătură cu apropiata sesiune a parlamentului sovietic care se va deschide la 10 decembrie la Kremlin a avut loc o ședință comună a comisiilor bugetară și economică ale Sovietului Suprem al U.R.S.S.

WASHINGTON — Răspunzînd invitației președintelui S.U.A., Kennedy, și a soției sale, la 15 noiembrie grupul de balet al Teatrului Mare a făcut o vizită la Casa Albă.

KOTABARU — În capitala Iranului de vest a fost inaugurată universitatea Tjendrawasih (Pasărea paradisiului), prima universitate din

acest teritoriu și al 15-lea Institut de învățămînt superior din Indonezia.

ALGER — În provincia algeriană Kabilla a fost înființată prima fermă agricolă de stați din Republica Algeriană Democrată și Populară.

Lund — Cuvîntul la inaugurarea acestei ferme, Amar Ouzgane, ministrul agriculturii și al reformei agrare, a declarat că împărțirea pămînturilor necupate va începe încă înainte de adoptarea legii cu privire la reforma agrară.

HANOI — Un batalion al trupelor ngodindhemiste din provincia Thua-Thin (Vietnam central) a refuzat să participe la o expediție de repre-

salii împotriva țărănilor. În provincia Ban-Che soldații unui post de pază au ucis pe comandantul lor și au fugit în jungla cu tot armamentul. La Sok-Changa doi soldați au trecut de partea poporului. Ei au împușcat pe un căpitan și pe un locotenent din armata ngodindhemistă și s-au alăturat partizanilor.

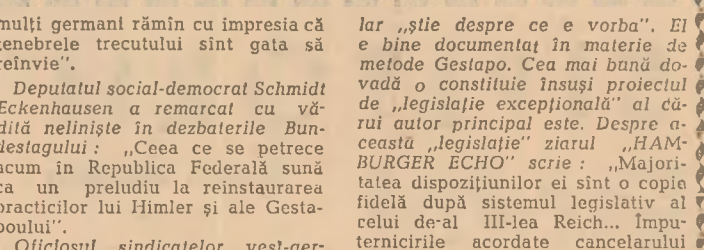
Declarația ministrului-prim al Indoneziei

DJAKARTA 15 (Agerpres). După cum transmite agenția Antara, ministrul-prim al Indoneziei, Djundana, a declarat că problema normalizării relațiilor olando-indoneziane nu ar prezenta nici o dificultate în cazul cînd Olanda va fi de acord să accelereze transferarea administrației Irianului de vest către O.N.U., care, la rîndul ei, ar urma să accelereze predarea acestei administrații către Republica Indonezia.

După cum se știe, acordul olando-indonezian încheiat sub auspiciile O.N.U. prevede ca termen limită pentru transferul administrației teritoriului Irianului de vest către Indonezia data de 1 mai 1963, precum și ștergerea unui ple-

biscit în 1969, pentru a se decide definitiv soarta acestui teritoriu.

În legătură cu declarația lui Djundana, postul de radio Djakarta transmite că numeroși conducători de frunte ai populației Irianului de vest cer ca administrația acestei insule să fie încredințată Indoneziei cel mai tîrziu la 1 ianuarie 1963. Rumkulin, fruntaș al vieții publice din Irianul de vest, a anunțat că în curînd se va prezenta în fața O.N.U. pentru a susține această cerere. Pe de altă parte, în ultimul timp au devenit tot mai numeroase cererile locuitorilor din Irianul de vest cu privire la eliminarea clauzei plebiscitului și integrarea imediată acestui teritoriu la Indonezia.

SI CHIEDE UNA VERA RIFORMA O PEDALIERA

Peste 1.000 de medici din Roma au demonstrat pe străzile capitalei Italiei pentru a protesta împotriva situației precare a asistenței sanitare și a instituțiilor sanitare italiene. Pe pancartele scrie: „Se impune o adevărată reformă a spitalelor!”

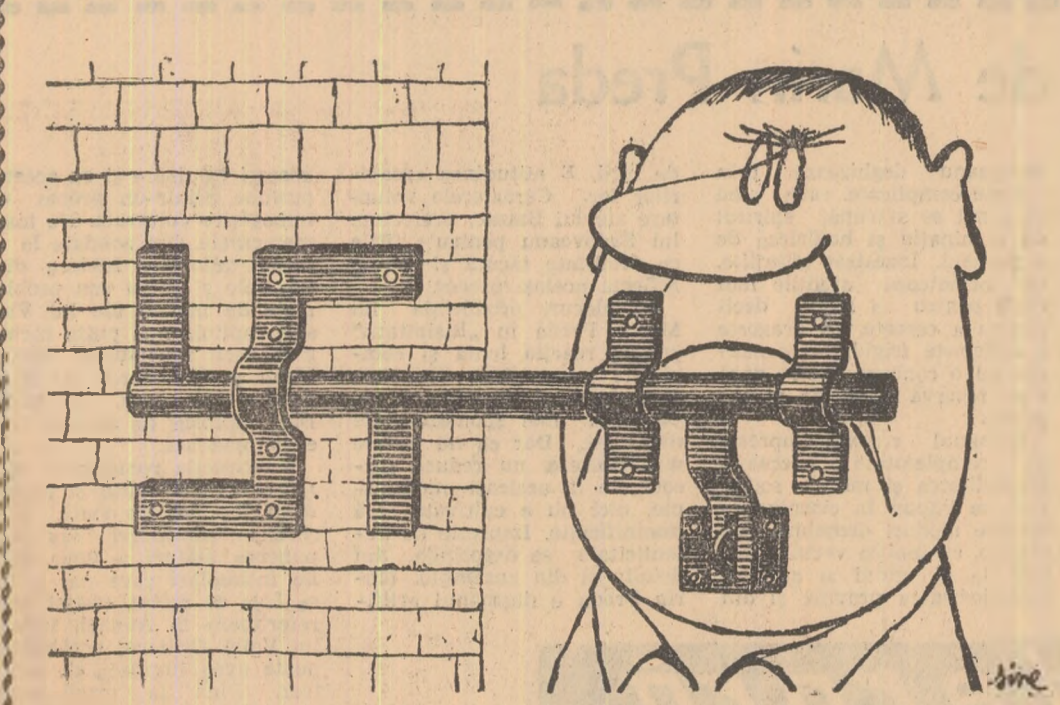
Foto: ITALIA-ROMA

Uneltirile dușmanilor Republicii Yemen

SANAA 15 (Agerpres). — Corespondentul din Yemen al ziarului „Al-Ahram” relatează că forțele armate care sprijină vechiul regim monarhist înălturat de la putere din Yemen au întreprins la 14 noiembrie cîteva atacuri în regiunea Sarva, situată la est de Saada, dar au fost respinse de forțele republicane.

La 15 noiembrie corespondentul agenției France Presse din Beirut transmite că „posibilitatea unei intervenții militare americane în Yemen” este documentată de toate cercurile diplomatice din Orientul Mijlociu. El precizează că aceste comentarii sînt legate de demonstrația aeriană a unui grup de avioane militare americane supersonice, F-100 care a avut loc la 14 noiembrie deasupra orașului Riad, capitala Arabiei Saudite.

Corespondenții de presă occidentali semnalează sprijinul popular de care se bucură regimul republican. Agenția Reuter relatează că la 14 noiembrie la Sanaa a avut loc o demonstrație în sprijinul guvernului republican al Yemenului.

„Libertatea cuvîntului” în șatră la Adenauer

După „NUOVA GENERAZIONE”

Din nou Gestapoul? ntr-o caricatură pe marginea „cazului Der Spiegel” ziarul vest-german „FRANKFURTER RUNDSCHAU” pe înfățișează pe ministrul de război Strauss și ministrul de interne Hoehcherl scoțînd din mormînt trupul unui agent al Gestapoului cu zăvăstă la braț. Ziarul „GENERAL ANZEIGER” care de obicei se extază în lale „democrației” de la Bonn scria zilele trecute: „Urmărind desfășurarea acestui caz (e vorba de cazul „Der Spiegel” n. n.) foarte